

پاريا

پاريا

فهرهاده شاکهلی

له سوئدييهوه کړدوويته به کوردک و پيشه کي يو نووسيوه

† - U ~ u

- دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی موکريانی ت (۲۹۹۲)
- کتیبی ژماره: «۲۶»
- کتیب: پاريا
- نووسینی: ئاوگوست سترينديبيرگ «۱۸۴۹ – ۱۹۱۲»
- وهرگيرانی: فهرهاده شاکهلی
- دهرهینانی هونهری: قاسم قادر بهرگ:
- چاپی يهکه م: ههولير - ۲۰۰۱
- ژمارهی سپاردن «۳۸» ی سالی ۲۰۰۱ دراوه تی.
- چاپخانهی وهزارهتی پهروه رده / ههولير

ههسته دهگاته رادهی له خۆباییبوون و رهگهزیه رستیش. دیاره تهنیا سویدییه کان به تایبتهت وانین، مرۆقی زۆر گهلی دیکهش ههر بهو شیویه بیر دهکهنهوه و رهوتار دهکهن.

بۆ چه سپاندنی ههستیکی وهها، گهلان، له میژووی کۆن و تازهی خۆباندنا، له بواره جۆربه جۆرهکانی سیاسی و فرههنگی و زۆری دیکهشدا، ههمیشه به دواي نیشانهیه کدا، به دواي سیمبۆلیتیکا دهگه رین، بیکه نه بناخهیهک بۆ ئه وهی هیوا و ئامانجهکانی ئه مرۆیانی له سه رهه لچن، بیکه نه دهرسیک نه وهکانی ئه مرۆیانی پی پهروه ده بکهن و بیکه نه سه رچاوهیهک بۆ به گهرمی هیشتنه وهی کوانووی به هره و توانست و داهینان. ئاوگوست ستریندیپرگ یه کیکه له و نیشانانی که سویدییه کان زۆر به توندی دهستیان پیوه گرتوه و زۆر به دلگهرمی دهپارین و مه ودا جۆربه جۆرهکانی که سایه تی و ژبانی پیشکesh دهکهن.

ئهم به کارهینانهی نیشانهکان، لیره دا ستریندیپرگ دهگرتیه وه، دهکه ویتته چوارچیهی ئه و ئهرک و ئه و رۆله سیاسی و نه ته وایه تیه وه که بۆی تهرخان دهکرتین. واته ئه مه پیوستیه کان رۆژه که دهکرتیه پیوه ر بۆ نرخانندی، یا بۆ نرخاننده وهی، میژوو. به م شیویه میژوو زیندوو دهکرتیه وه، به لām نهک بۆ پیشاندانی وهک تۆمارتیکی رابوردووی نه ته وهیهک و ولاتییک و باوه رتییک، به لکه بۆ سوود لی وهرگرتنی وهک پالپشتیکی مه عنه وی، وهک سه نگه رتییک و وهک

من خاوهنی تیزترین بیر نیم — به لām ئاگر؛ ئاگره که ی من گهوره ترین ئاگره له سویددا

من ههرچییهک بنووسم له باره ی گهوره یی و به هره ی هونه رمه ندانه ی ئاوگوست ستریندیپرگه وه ناتوانم به ته وای بایه خ و جیکه ی ئه و له ئه ده بیاتی سویدیدا دیاری بکهم. ئه مه تهنیا به که سیک دهکرتیکه خۆی به شیک بیت له فرههنگ و ژبانی فرههنگی سوید و نهک تهنیا به هۆی زانیارییه وه له ستریندیپرگ تی بگات، به لکه به ههست و نهست و به رۆح بیناسیت و چیژی لی وه رگریت. ده بی که سیک و ابیت (میزاجیکی تیکنه چووی سویده واری) ی هه بیت.

سویدییه کان نه ته وهیه کی بچکۆله ن و ولاته که شیان چ له رووی جیوگرافی و چ له رووی سامانی سرشتیه وه بایه خیکی زۆری نییه. به لām ریژه ی به شداری سویدییه کان له ژبانی فرههنگی و ئابووری و سیاسی دنیای ئه مرۆدا، زۆر له قه واره ی خویان و ولاته که یان زیاتره. جیدهستی ئه وان به ژبانی شارستانیتیه وه له زۆر بواردا ده بینریت و کاریگهره. ههر ئه مه شه وای کردوو که ههستی نه ته وه په رستی، یا نیشتمان په روهری، ههستی خۆ به سویدی زانین و شانازی پیوه کردنی لای مرۆقی سویدی، له پله به کی یه کجار به رزدايه. هه ندی جار ئه م

ئالايەك. ئەمە تەرجمە كوردنىكى تازەى رابردووه بە وشە و زاراوه كانى ئىستا. لىرەشدا تەنيا سوئدىيە كان بە تايبەت وا نين.

ستىرندىبىرگ ھە تا لە ژياندا بوو، چەند سالىكى كەمى پيش مردنە كەى لى دەرچىت، لە لايەن كۆمەلگايە كەى خۆبەو، بووبووه ئامانجى تير و تانە و تەشەر. خەلكىكى زۆر ھەبوون كە بە زۆر شىوھ بە دوايەو بوون و راويان دەنا. ھەر نەبىت ئەو خۆى واى ھەست دەكرد. تەنانەت كار گەيشتە ئەو ھى كە سوئد بە جى بەپىلت و لە ولا تانى دىكە نىشتە جى بىت. ئەم شىوھ ژيانە و ئەم گوشارە سايكۆلۆگىيە قورسە لە بەشى ھەرە زۆرى بەرھەمە كانى ستىرندىبىرگدا رەنگيان داو تەو. بۆ ئەو ھى لىكۆلەرەو ھى خوينەر لە بەرھەمە كانى ستىرندىبىرگ تى بگات، دەبى ئاشناى ئەو پاشخانە بىت و ئەو دەزوو ھى بەرھەمە كانى پىوھ دەبەستىتەو ھى بدۆزىتەو ھى.

لايەنىكى دىكەى گىرگ بۆ ناسين و ئاشنا بوون لە گەل ھونەرە كەى ستىرندىبىرگدا، ئەو ھى كە لە سەردەمە كەشى تى بگەين، بە تايبە تيش لە مەوداى ھونەر مەندانە و ئەورويپىيانەى ئەو سەردەمەى ئەو تىدا ژباوھ. ستىرندىبىرگ ھەك خوينەر وار و رووناك بىرىك و ھەك ھونەر مەندىكى گەورەى نىوھى دووھى سەدەى نۆزدەيەم و سەرەتاي سەدەى بىستەم بەشىك بوو لە سىستەمى فەلسەفە و ھونەر و داھىنانى ئەو كاتەى ئەورويپا. بە ھوشيارىيەو ھى لە تەوژمە ھونەرى و فكريە كان نزيك دەبوو ھى و نرخە مرۆفايە تى و ئىستىتېكىيە كانى

و ھەردەگىرت و لە بۆتەى داھىنانىكى برشتاردا بە كارى دەھىنان و دەينواندن.

ژيانى تايبەت، ژيانى شەخسىي ستىرندىبىرگ، لە شكلى پيدانى ھەلۆتست و بىروباو ھى و بەرھەمە كانىدا نەخشىكى بە كجار گىرنگى ھى ھى. بىچەى كۆمەلەيە تى، ھەلومەرجى ناو كۆى خىزانە كەى، ژنھىنان و تەلاقدانە كانى، ئەفەرۆزكرانى لە لايەن بەشىكى گەورەى كۆمەلگەى فەرھەنگىي سوئدەو ھى و ھەتاكەوتنى، ئەمانە ھەموو ھۆكارى بىچىنەى و گرانن و دەكرىت لە بەرھەمە كانىدا بناسرىتەو ھى شوپيان بدۆزىتەو ھى.

ژيانى ھىچ نووسەرىكى سوئدى ھىندەى ژيانى ستىرندىبىرگ ئاوالە و فراوان نەخراوتە بەردەم خەلكى. ئەو بىچگە لەو ھى كە ناخى خۆى لە بەرھەمە كانىدا بەوپەرى راشكاويەو ھى دەربىو، بەشى ھەرە زۆرى ژيانى خۆشى لە كۆمەلە بەرھەمە كىدا ھەس كىرەو ھى كە بە ھەمويانەو ھى نىنامەيەك پىك دەھىن كە لە ئەدەبى سوئدىدا نمونەى نىيە و لە ئەدەبى ئەورويپاشدا وپنەى كەمە: **كۆرى كارەكەر، وتارى بەرگى شىتېك، چىرۆكە كانى ھەستاي كەرەنتىن، دۆزەخ، ئەفسانە و تاك و تەنيا.**

تەنانەت لە نووسىنى بىرەو ھى كەنىشيدا ستىرندىبىرگ ھەر شاعىرە. ئەگەرچى ئەو رووداوە كانى ژيان دەگىرپتەو ھى و بچوكتىر شتىش تۆمار دەكات، بەلام دىسانىش ئەو وپنەيەى لە بارەى

سهردهمییکی رابوردووی ژیانیهوه پیشکەشی دەکات، دەرپری هەلۆتستی پرووناکبیرانه و هونەرمندانەیی ئەو کاتەیه تی. "کورپی کارەکەر" سەر بە چینیکی هەژار نەبوو. باوکی، کە فرۆشیاری بەهارات و کارمەندیکی کەشتیی هەلم بوو، کارەکەرەکەیی خۆی هینا، کە کچی وەستایەکی جلدرووی خەلکی سویدەرتیلیه بوو. ئاگوست رۆژی ۲۲ی کانوونی دووهمی ۱۸۴۹ لە دایک بوو.

کەواتە ستریندبیرگ لە مالتیکی وردەشارستانیدا هاتۆتە دنیاو، لەبەر ئەوەش بە ئاسانی دەکرێ سەرشتی جوۆرەجوۆری وردەشارستانەیی لە لا بدۆزرتیهوه: لە ئەوپەری ژیانەیی بۆهیتمییدا هەستی وردی ریکوپیکی، هەر لە تەمەنیکی کالەوه خۆشەویستی ژیان و مالتیکی پر لە ئاسایش و گەرم و نەرم، و هەستی بەهیزی خیزانداری و چەوساندنەوهی باوکسالارانه.

میراتیکی دیکەیی قورستر و گرنگتر ئایین بوو. باوکی، کە مرۆیهکی رەق و بیههست بوو، کلێساخووزیکی نەریتانه بوو، بەلام دایکی کە هەر زوو مرد، و لەویش زیاتر باوەژنەکەیی کە زۆری رقی لێ بوو، سیبەرکی خەست و تاریکی خواپەرستییان کیشابوو بەسەر مالهەدا، کە لە ژیانەیی ستریندبیرگدا لە سپنەوه نەدەهات. ئەو دژ بەمە راپەری؛ بە دواي شپۆهیی نەرمتری مەسیحییەتدا گەرا، دواتر لە ئایین دوور کەوتەوه، بەلام بیسوود بوو، چونکە باوەری سالانی مندالی لە هەموو گومانیک بەهیزتر بوو. ئەو (دەستەلات)انەیی لە

قەیرانی (دۆزەخ)دا داگیریان کردووه، هیچ گومانی تیدا نییه کە نمونەیهکن لەو خودا رەقە - و لەو باوکە رەقە - ی لە تەمەنی مندالی و پەوالیدا لییان دەترسا. ئەگەر لە هەموو ژیانیشیدا یاخی بوویت، بەلام یاخیبەک بووه بە وێژدانیکی بریندارهوه. ئەو خۆ لە دەستەلات رزگارکردنەیی کە بۆ ئەو و بۆ هەموو سەردهمەکەیی رۆلێکی بریاردەرانی هەبوو، لە گرنگترین مەیداندا، لە مەیدانی ئاییندا، شکستی هینا.

لە سەرەتادا، هەرچۆنیک بیت، یاخیبوونەکەیی سەرکەوت. ئەوهی ستریندبیرگی لاو و دلناسک و توورە دەبویست، ئەوه بوو لە هەلومەرجی گوشارهیینهری خیزانهکەیی دوور بکەوێتەوه و رێگەیی خۆی لە ژیاندا بدۆزیتەوه و ژیانینییهکی سەرەخۆ دروست بکات. ئەندامانی خیزانهکەیان زۆر بوون و خۆشیان، هەر نەبی لە سەرەتاوه، دەستکورت بوون. خۆیندنهکەیی لە زانستگەیی ئوسالا (۱۸۶۷، ۱۸۷۰-۷۲) نەیکەیانده ئەوهی بەلگەنامەیی تەواوکردن وەرگیریت؛ هەموو هەولدانێکی بۆ ئەوهی بییتە ئەکتەر بیتهنجام بوو. ئەو پارهیەش کە کارل شای دوازدەیهەم وەک خەلاتتیک لەبەر پیتشاندانی یەکەم شانۆنامەیی - **لە رۆما** (۱۸۷۰) - بۆی بریبوووه، دواي مردنی پاشا، ئەوهشیان بری. تەنیا چارهیهک کە بۆی مابوووه ئەوه بوو بییتە رۆژنامەوان، ئەگەرچی ئەو دەمە داھاتی رۆژنامەوانی یەکجار کەم بوو. لەم سالە پر مەینەتییانەدا بوو کە (وەستا ئولۆف)ی نووسی

یه که مین شاکاری درامیی ستریندبیرگ ئەو بزوتنەر ئیدیال و هونەر مەندانە جیاوازانهی دەر دەخست که لەو رۆژگارەدا گیانی ئەویان داگیر کردبوو. ناوەرۆکە مێژووییەکیە خۆی رووی لە رابوردوو بوو، لە شانۆی رۆمانتیکی شەکسپیر و شیللەرئاسا. بابەتی بنەرەت، راپەرینی لایتیکی بیرپەرست دژی درۆ چەسپیوهکان، هەر ئەو شتە بوو که لە ئامۆژگارییەکانی کیرکەگۆرد و (ئاگری) ئیبنسندا هەبوو، ئەمانە هەردوو کاریکی بەهتیزیان کردبوو سەر ستریندبیرگی لاوی یاخی. بەلام گەورەییی بایرۆن و قیکتۆر هوگۆیش بی کارکرد نەبوو. لە دوا داریشتنی کارەدا واقیع بەسەر ئایدیالدا سەر دەکەوت. (وەستا ئولۆف) نەک تەنیا یەکه مین کاری گەورە نووسەرە، بەلکە یەکه مین درامی سویدییە که بەر دەوام دەژی. شانۆی سویدی لە هەموو سەدە ی نۆزدە یەمدا گەشە ی کردبوو، بەلام ئەو کارە خۆمالییەکانی پێشان دەدران لەبەر گەلی هۆی نائەدەبی مابوونەوه، چونکە پر بوون لە تراجیدی مێژوویی، هەستی ئایدیال و نیشتمانپەرورە، درامای خیزانی بۆرژوازییە و کۆمیدی. شانۆنووسانی ئەو سەدە مە دەبوو بەهەرکە یان کە مەر شاعیرانە بووایە و هۆشیکی زیاتریان بۆ شتی درامی، بۆ تەکنیکی نواندن و داریشتنی گوتوبیژ هەبووایە. ئەمانە هەموو لای ستریندبیرگ هەبوون، لە لایەکهوه هەر خۆرۆسک ژیا نی وەک شەری دەستەلات، وەک درامایەک

دەبینی، و لە لایەکی دیکە شەوه لە سەگە سەگە ی سالانی کاری ئەکتەریدا وە دەستی هینابوون. توانستی ستریندبیرگ لە بەکارهینانی شانۆدا گەیانیدیە ریزی شانۆنووسە گەورەکانی ئەوروپا، یەکیکی وەک شەکسپیر، مۆلییر یا ئیبنسن. شانۆنامە یەکی ستریندبیرگ تەنیا کاریکی ئەدەبی نییە و تەنیا بۆ ئەو نییە بخوینریتەوه، دەبی پێشان بدریت، بیئریت، ئازمایشت بکرت.

وەستا ئولۆف بۆ شانۆی ئەو سەدە مە ی سوید بۆ نواندن نەدەشیا، چونکە، شەکسپیرئاسا، ئازادانە و نانەریتانە لەگەڵ کەسەکانی مێژوودا هەلسوکەوتی کردبوو، کردبوونی بە خەلکی سەردەم. شانۆخانەکانی ولات هەموویان دەستیان نا بە رووی گەورەترین شانۆنووسی سویدەوه. یەکه م جار سالی ۱۸۸۱ بوو که وەستا ئولۆف لە تیتری نوی لە ستۆکھۆلم پێشان درا، ئەگەرچی ستریندبیرگ چەند جاریکیش دەستکاری کردبوو.

سالی ۱۸۷۴ ستریندبیرگ لە کتیبخانە ی پاشایانە کاریکی بچکۆلە ی دەست کەوتبوو. لیترە کاتی ئەوه ی هەبوو مێژوو بخوینیتەوه و لیتی بکۆلیتەوه. بەرھەمی ئەمەش کاریکی گەورە و ناشیانی، بەلام گرنگ بوو: گەلی سوید (۱۸۸۱-۸۲) که یەکه مین مێژووی فەرھەنگیی سوید بوو. سی سال لەوه و پاش ئەو ژنە ی هینا که بوو بە یەکه مین و گەورەترین ئەوینی، که قوولترین بەختیاری و تالترین ئازاری پی بەخشی: (سیرین فۆن ئیسنەن) ی فینلاندى.

هەر له سالانی خۆتندکارییهوه له ئویسالا، ستریندبیرگ وهک په خشانووسیتک خۆی تاقی کردبووه؛ **حه کایه تی جوگه لهی بوگسفتیک** (۱۸۷۲) چرنوکی شیر پیشان ددهات. وهک رۆژنامه نووسیش دهبوو بههره ی سه رنجدانی خۆی ئاودیری بکات و شیوازی نووسینی پهروه ده بکات. چیرۆکه کانی ئویسالا، **ده فرو جوگه رهش** (۱۸۷۷) پيشاندهری به دگومانیی نووسه ری لاون به رانه بر رۆمانتیکی خۆتندکارانه و ئایدیالیزمی جوانکیله؛ هەر له وساو ره خنه ی کۆمه لایه تی و ههستی واقیعناسی فه رق پێ ده کریت، که **ژووری سوور** (۱۸۷۹) ده که نه یه که مین رۆمانی نوپیاوی سویدی.

ژووری سوور هه جویتکی کۆمه لایه تییه، تا رادهیه کی زۆر له سه ر شیوازی کاریکاتوورانه ی چارلز دیکنز، له لایه ن نووسه ریکی لای تووره و بیهومیته ده، که خۆی ده ردی ئه و بوگه نییه ی کیشاوه که ریسوا ی ده کات، بوگه نیی ده ستگای کارگیتی و جیهانی بازرگانی، ههروه اش بوگه نیی کۆمه له ئه ده بی و هونه رییه کان، بچ ئه وه ی به هره ی گالته کردنی له ده ست دابیت. شیوازی ستریندبیرگ هینده به هیز بو، که نمونه ی له ئه ده بی سویدیدا نه بینرابوو. زۆر وردبینانه سه رنجی هه موو شته کانی ده دا و به زمانیکی پر له وینه و ره نگ و شتی کتوپر دایده رشتن. راسته وراست ده چوه سه ر باسه کان و هه موو ئه و روواله ته جوانکار و ناشیرینکارانه ی ده نایه لاره که سه رده می رۆمانتیک به میرات به جیی هیشتبوون. که پتویست بووایه سه خت

و تیژ و گالته بیژر بوو. ئه مه شیوازیکی بوو که تا ئه مپۆیش ژیان و بزوتنه وه ی لی هه لده قولی و کاریکی گشتلایه نه ی کرده سه ر سه رده مه که. هه ر ئه وه ییش بوو ستریندبیرگی کرده خولقیینه ری په خشانی نوپی سویدی.

ستریندبیرگ نه یده ویست بیده نگ بمینیته وه و له بیده نگیدا بتاسیتریت. ئه م ده رزه ی له قولتیره وه وه رگرتبوو. ئه گه رچی **ژووری سوور** ناوهران و پشیویه کی گه وره ی نابوووه، به لام ئه مه ریگای له پيشکه وتن نه گرت. دواتر (۱۸۸۰-۸۲) که ژنه که ی وه ک ئه کته ر دهستی به کار کرد، سێ شانۆنامه ی دیکه ی نووسی: **نه یینی ئاههنگه که، ژنه که ی ئاغای بینگت و سه فره که ی پیری سه رکه وتوو**، که بچ دواکه وتن پيشکه ش کران. وا پێ ده چوو نووسه ری لای که یفی به و کۆمه لگه یه ده هات که گالته ی پێ ده کرد. گه لی سوید ئه ویان دایه به ر پێژنه ی ره خنه و ئه ویش به **(مه مله که تی نوپی، ۱۸۸۲)** وه رامی دانه وه، که کۆمه له گالته پیکردنیکی کاریکاتوورئاسا بوو، خه لکه کانی تیدا ده ناسرانه وه. ئه مه شه پۆلیکی تووره یی و رقی دروست کرد که بوو به هۆی ئه وه ی ستریندبیرگی به تووره یی و هه لشاخانه وه به ره په رچ بداته وه، ته نانه ت له دیوانی شوپشگیرانه ی **چامه ی شیعر و په خشان** (۱۸۸۳) دا. پاییزی ۱۸۹۲ به په له سویدی به جی هیشت. له پيشدا چوو بو به رلین و ماوه یه ک له وی مایه وه، به تاییه ت که (ئولا هانسسون) ی نووسه ری هاوړتی که خه ریک بوو

وهك نووسه رتيك له وئى خوئى داده مه زرانده، بو نيشته جيبيوونى به رلين هانى ده دا. له به رلين ژيانتيكى بوهميانه و زريانئاسا ده ژيا، كه ئه ودهم ئه مه ژيانتيكى نمونه يى بوو، له ناو كوومه لاني هونه رهندي ئالماني و پولوني و سكاندينافيدا. سوئدي بويه به جي هيشته چونكه ژنه كهى ته لاق دابوو و ژيانى ئه ده بيى ولا ته كهى به لاهه دوژمنانه و بيتام بوو. ماوه يهك ده ويوست بيت به زانا و كيميازان. هه ر ئه م ئاره زووه ش بوو پالى پتوه نا كه سالى ۱۸۹۴ بچيت بو پارس. له وئى هه ندى له شانؤنامه كانى، **خاتوو جوولى و باوك**، پيشان دران و ماوه يتيكى كه م تواني پتوه ندى له گه ل كوومه له فرههنگى و هونه رييه كانى فرانسيدا دامه زرينيت. ماوه يتيكى زورى پى چوو تا بتوانيت جاريكى ديكه له ولا ته كهى خويدا نيشته جي بيته وه.

ژيان له ده ره وهى ولا ت بوچوونه راديكاله كانى ستريندييرگى له هه موو روويه كه وه تيژتر كرد. بيري ديمؤكراتانهى به هوئى چاوپيكه وتنى شوڤشگيرانى رووسه وه له سويسرا، ۱۸۸۴-۸۵، بوو به و سؤسياليزمه ي سه رچاوه بوو بو كوومه له چيروكى **يووتويى له واقعيدا** (۱۸۸۵) و ئه وه هه سته به هيزه ي چينه هه ژاره كان كه له سه ره تاي ژيننامه ي **كوري كاره كهر** (۱۸۸۶-۸۷) ده رهنكى داوه ته وه. دوا به شى ئه م ژيننامه يه، **نووسه ر**، كه سالى ۱۹۰۹ بلاو كرايه وه، سه رنجراكيشترين دانپيدانان بوو له ئه ده بي سوئيديدا و به لگه يه كى

به كجار گرنگى سايكؤلوگى و ميژوويى بوو.

هيزى داھينه رانه ي ستريندييرگ له جاران به هيزتر ته قيبه وه. ره خه ي فرههنگيى واز لي نه هيتابوو، به لام ئه م جاره رووى ره خه ي له كيشه يهك بوو كه رۆژ له دواي رۆژ زياتر سه رنجى راده كيشا و جيھانى بير و نووسه ربي داگير ده كرد: پتوه نديى نيوان پياو و ژن، كه ئيستازووتنه وهى تازه ي ژنان كرديووه باسيكى گه رم. ته بيهه تي كه لله يى و تينووى دلسوئى و گومانكارانه ي ستريندييرگ له وه ده ترسا ئه و ژنه ئازاده ي ئه م بزووتنه وه يه، به پيشه رويى **مالي بووكه له ي** ئيبسن، بانگاوازي بو ده كرد، بيته ره قيب و دوژمن. ريزگرتنى ژن وهك مرؤف و وهك كه سايه تي له گه ل سرشتى ئه مدا نه ده گونجا، هه رچه نده وهك خوشه ويست هه زى لي ده كرد، وهك هاوسه ر خوئى ده ويست، وهك دايك ريزى ده گرت و وهك مريه مي پاكيزه ده يپه رست. چاره نووسى ئه و وا بوو دلي هه ر له و جوژه ژنانه بچيت كه نه ده يانتوانى و نه ده يانويست ئايديالى خيزانيى بو جيبه جي بكه ن و تا كوئاييش ژيانى هاوبه شيان له گه ليده نه ده برده سه ر.

چيروكه كانى ژن و ژنخوازي له (**ژن دهه يين، شوو ده كهن**)، به رگى يه كه م (۱۸۸۴) دا يه كه مين ده ربريني ئه م بينينه ن له باره ي ژن و ژنخوازيه وه، كه پيشتريش ئيله امبه خشى شانؤنامه ي **ژنه كه ي وهستا بيتكت** بوو. شه ره نووسيني ستريندييرگ دژى «خانمانى رزگار بوون» و

بوئهرکی ژنان وهک هاوسهر و دایک، بوو به هوئی توورپه‌بوونی ته‌نانهت کۆمه‌لانی کۆنسرڤاتیڤیش، به هوئی شیوهی نووسینه‌کانه‌وه. له‌ژیر کارکردی رۆماننوسه‌گه‌وره‌کانی فرانسادا، به تایبتهت زۆلا، ریالیزمی ستریندبیرگ به‌ره‌و ناتورالیزم ده‌چوو. ئەنجامه‌که‌ی جوهره راشکاوییه‌ک بوو که پیشتر له ئەدهبی سویدیدا نه‌بوو. ئاخواتنی رادیکالانه و دژمه‌سیحییانه توورپه‌بوونه‌که‌ی زیاتر کرد؛ له‌سه‌ر ئەمه شکاتی لی‌کرا، به‌لام بیتوان ده‌رچوو.

دادگاییه‌که‌ نۆخته‌ی وه‌رچه‌رخانیک بوو له ژبانی ستریندبیرگدا؛ ئەمه‌ دابرا‌نیکی گه‌وره و بیچاره‌ بوو له‌گه‌ل کۆمه‌لگه‌ی سویدادا. له‌م ساته‌وه‌ وای هه‌ست ده‌کرد که ئەفه‌رۆز کراوه و راو‌ده‌نریت. کاره‌کانی تیک‌ده‌دران و بیر و می‌شکی ورد و خاش‌ده‌کرا. نیوانی له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا بوو به‌ کاره‌ساتیک، که ئیله‌مبه‌خشی رق له‌ ژن و دل‌په‌قی بوو له (ژن‌ده‌هیتن، شوو‌ده‌که‌ن)، به‌رگی دووهم (۱۸۸۶) دا، له‌ به‌رجه‌سته‌کردنی هونه‌رمه‌ندانه‌ی وه‌سفی ژیاندا له‌ به‌شی یه‌که‌مدا، و له‌ ژباننوسییه‌کدا که هه‌ستی دوژمنایه‌تی و گومانی نه‌خۆشانه و ته‌نانهت هیزی په‌خه‌گرانه‌ی جه‌رگبری تیدا زال بوو، له‌ کتیبی **گوتاری به‌رگری شپتیک‌دا** (۱۸۸۷-۸۸، سالی ۱۸۹۳ چاپ کرا)، که یه‌که‌مین ده‌رپه‌ن بوو بۆ رقی خۆشه‌ویستی، بۆ شیوه‌ی بینینی ژن وه‌ک دوژمنی سرشتیی پیاو، لای ستریندبیرگ. ئەمه‌ی دوایی له‌ سه‌ره‌تادا به‌ زمانی فرانسوی نووسراوه و سالانی ۱۸۹۰ کراوه‌ته‌ ئالمانی،

که‌چی سالی ۱۹۱۴ ته‌رجه‌مه‌ی سویدی کراوه. (سالی ۱۹۷۶، دوای دۆزینه‌وه‌ی ده‌ستنوسه‌ ئەسلییه‌که‌ی، سه‌رله‌نووی ته‌رجه‌مه‌ی سویدی کرایه‌وه). له‌م کاره‌یدا زۆر به‌ راشکاوی باسی ژبانی تایبته‌تی خۆی ده‌کات و گه‌وه‌ری گێرانه‌وه‌که‌ ژبانی پر له‌ هه‌رای خۆی و (سیری فۆن ئیسه‌سن)ی ژنیتی.

تیگه‌یشتن له‌ پێوه‌ندی نیوان پیاو و ژن وه‌ک شه‌ری ده‌سته‌لات، که ئەوی لاوازتر به‌وه‌ حوکم دراوه‌ که ده‌بێ خۆی بداته‌ ده‌سته‌وه‌، ئەنجامیکی راسته‌وخۆی ئەو جوهره‌ ژبانینییه‌ بوو که زانست و داروینیزی ئەو کاته و سایکۆلۆگی پێشنیازکارانه‌ هیتابوو یه‌ کایه‌وه‌ و ستریندبیرگ باوه‌ری پیتی هه‌بوو و له‌گه‌ل هه‌ستی روو له‌ زیادبووی ره‌شبینی و دارووخانی ئەودا ده‌گونجا و هاوتاه‌نگ بوو. ئەمه‌یه‌ پاشخانی دراما ناتورالیستییه‌کانی **تالانکه‌ر، باوک، خاتوو جوولی، خاوه‌نقه‌رز** (۱۸۸۶-۸۸)، که به‌ نووسینیان خۆی له‌ نه‌ریته‌کانی شانۆی رۆمانتیک و بۆرژوا داپری. به‌ دوو شاکاری باوک و خاتوو جوولی، ستریندبیرگ نمونه‌یه‌کی هاوسه‌نگی بۆ درامای کۆنی چاره‌نوس هیتایه‌ کایه‌وه‌. ئەمه‌ش بوو به‌ هوئی ئەوه‌ی ناوبانگی نووسه‌ری ستریندبیرگ له‌ فرانس و ئەلمانی جیگیر بیت. له‌ باوکدا (۱۸۸۷)، باوکیک به‌وه‌ هه‌ره‌س ده‌هینیت که ده‌که‌ویته‌ گومانه‌وه‌ له‌وه‌ی خۆی باوکی بیۆلۆگی منداله‌کانی بیت. ئەمه‌ تراجیدیا کلاسیکه‌کان بیر ده‌خاته‌وه‌، هه‌روه‌ها کاری وه‌ک لیرشا و ئۆتیلۆی

شه کسپیر. ژن لیره دا ئەو هیزه پالپیه نهره یه که ده بیته هۆی کوژرانی عهقل. شانۆنامه که ته رجهمه ی فرانسوی کرا و ستریندیترگ نامه یه کی پیروزیایی له زۆلاره پی گه یشت. له گه ل هه موو نارچه تییه دهروونی و نادهروونییه کانیشیدا هیزی داهینه رانه ی ستریندیترگ لاواز نه بوو. ههر له و نیوانه دا **دانیشتروانی هیمس ئوئی** (۱۸۸۷) ی نووسی که په نگه گه لیترترین کتیبی بیت، و ههروه ها چیرۆکه کانی **ژیانی کۆمه له دورگه کان** (۱۸۸۸). ئەم کارانه ئەگه رچی له ئەلمانیا و دانمارک نووسرا بوون، به لام گه واهی بیر و خو شه ویستی ستریندیترگ بوون بۆ سرشتی سوئد که له سه رده می لاویدا ده پیه رست.

به لام ئەمه هه رووناکییه کی کاتی بوو. ئاشنا بوونی له گه ل فه لسه فه ی (نیتشه) دا بیزهاته وه ی توندوتیژی ستریندیترگی له مه سیحیه ت و دیمۆکراسی به هیزتر کرد- پیشتریش به هۆی تیکه لاوی له گه ل (هایده نشتام) ی لاودا له سويسرا ئەمه ی لا پهیدا بوو بوو- و به مه ش پالپشتیکی دیکه ی بۆ (رق له ژن بوون) دۆزییه وه. ئیستا ئیدی ئایدیالی ئەو مرۆفی سرشتی نه بوو، به لکه ئەو سوپه مرۆقه تازادکراوه بوو که رۆح و لاشه ی له هه موو پیشبیریاریک، به تاییه ت هیی دینی، پاک کراوه ته وه و پیشتر له **کوری کاره کردا** ده رکه وتوو و ئاههنگی سه رکه وتنی به سه ر بیزلیکراوی گیلدا له چیرۆکی **چاندالا** (۱۸۸۸) و درامای **پاریا** (۱۸۸۹) دا ده گێردیت.

سالی ۱۸۸۹ ستریندیترگ گه راپه وه بۆ سوئد، به لام ههستی

نه ده کرد که له مالی خۆدایه. دوو سال دواتر، له دوا ی پرۆسیستی ئازاروی، له ژنه که ی جیا بووه وه. سالیکیش دوا ی ئەوه سه رله نو ی سویدی به جی هیشت و له ئەلمانیا نیشته جی بوو، و ژیانیکی توندوتیژی بۆهیمیا نه ی به سه ر ده برد و ژنه ی نانیکی کورتخایین و پر کیشه ی تا قی کرده وه له گه ل ژنیکی نه مساوی (ئوتیشی) دا، فریدا ئوول، و ئەمه شی له چیرۆکه کانی **ههستای گه رهنه تینه** و گه ل له دراما کانی سالانی نه وه تدا گه راپه ته وه. ئەم سالانه سه رده می هه لوه شانوه بوون: تاریکی، خه م، گومان و دوودلی و ئەوه پیری ناباوه ری. شه ش درامای به کپه رده یی: **قه رز، به که م وریا کردنه وه، له به رده م مه رگدا، خو شه ویستی دایک، یاری به ناگر، تا قمیک** (۱۸۹۲-۹۳) ئەوه یان پیشان ده دا که به هره ی درامای هه ر ماوه، به لام نه ده گه یشتنه په ی کاره کانی جارانی. ئەمه پاشکه وتنیکی ئاشکرا بوو.

ستریندیترگ به مه شه وه نه وه ستا و به و ریگایه دا که گرتبوویه به ر هه ر رۆیشت. ئەمه ش له ئەده بییات دووری ده خسته وه، گه یان دییه ئەزموونی کیمیا و خه یالاتی نادیار و غه یبی و هه رگیز وازی لێ نه هینا. خه ونی به وه وه ده بینی زیتر دروست بکات، چونکه ئەمه به که لکی ده هات، و وا ههستی ده کرد به شیوه یه کی غه یبی له لایه ن ئەو دوژمنانه وه که له سوئد و ده ره وه په ی دای کرد بوون، راو ده نریت. سالی ۱۸۹۴ له پاریس ده ژیا و ههستی به قه یرائیکی به کجار سه خت

دهکرد. ئەمە لە **دۆزەخ و ئەفسانە** (۱۸۹۷-۹۸)دا دەرەدەکهوئیت. زۆر کەس ئەم حالەى سترىندبیرگ بە جوړه تیکچوون و شیتیبیهک دادهنیت. کە لەم قەیرانى دۆزەخه دەرچوو، پیاویکی دیکه بوو. نووسەرییهکەشى نەک هەر بیهیز نەبوو، بەلکە لە جارانی دهولەمه ندرت و قوولتر بوو. دواى دۆزەخ پلهى هونەر مه ندى سترىندبیرگ دهگاته لووتکه.

سترىندبیرگ له رووى بیروباوه روه کۆمه لى گۆزانی سهیر و بنه رەتیبی به سه ردا دیت. له نیوان باوه رى جیاوازا هات و چۆ دهکات و هیچیان تینوئیتیبی ئەو ناشکینیت. ئەمە له شیهوى پیوه ندىیه کەى له گەل دهوروبەر و بیرى جیاوازا دەرەدەکهوئیت، هەر وهک پیوه ندىشى له گەل ژنى سیه مهیدا، هارپیت بۆسه، زۆر له هیهى ئەوانه ی پيشووی جیاوازه، ئەگەرچی ئەمهش هەر گه یشته ته لاقدان. له گەل ئەوهشدا که هەلچوونى جاروبارى هه بوو، ئەو سترىندبیرگه گه یشتووه ی که سالى ۱۸۹۸ گه راپه وه بۆ سوئد، پیاویکی کامل و بئفیز بوو، به په شیمانى و به بیزهاتنه وه ده پروانیهی ژيانى رابوردووی و به هه موو هیزیکه وه ده بوست ئەوه ی خوئى تیکى داوه چاکى بکاته وه.

یه که مین کارى دراماتیکى سترىندبیرگ دواى قهیرانى دۆزەخ، **به ره و دیمه شق**، به شى یه که م و دووهم (۱۸۹۸)، به شى سیه م سالى ۱۹۰۱ (نووسرا)، ئاوردانه وه یه کى ئاوايه. ئەمە ده بیته سه ره تای قوئاخیکى تازه له دراماتیکى ئەو و دراماتیکى ئەوروپاشدا به

گشتى. سترىندبیرگ ئیدى نایه وئیت راستیبی پروالته تى پيشان بدات، به لکه دهیه وئیت راستیبی ناوه وه ی مرؤف بنوئینى، ئەوه ی که له پشت ره وتار و قسه ی بیمانای مرؤفه کانه وه به ئاسته م ده بیینیت. هه موو شتیک ده بیته نیشانه و لیکچوون، راستى ده بیته خه ون و شיעر، که ره نگه تاکه شتیک بیت که راست بیت. کسه کان ده بنه تیشکده ره وه ی ناخى تايبه تى شاعیر و پالەوان. له **سه مای مه رگدا** (۱۹۰۱)، دیسان باهه تى له به ردلان، که هه رگیز له بیر ناکریت، ده گه رپته وه؛ شه رى نیوان پیاو و ژن، وهک شه رى نیوان لایه نه جیاوازه کانى ئەو خوئیه ی که خه ونى ژيان ده بیینیت.

ئەو به ره مه داریهی دراماتیکیه ی که سترىندبیرگ له سالانى دهوروبه رى سه ده ی تازه و بریک دواتردا پيشانى ده دات له رووی چه ندايه تى و نرخه وه تاکانه یه له ئەده ی سوئیدیدا و وینه شى یه کجار که مه له ئەده ییاتی دنیا دا. ئەمه رپى ئەوه ی لى نه گرت که وهک په خشانووسیک، **داستانه کان** (۱۹۰۳) و **تاک و ته نیا** (۱۹۰۳)، و وهک شاعیریکى گه ورهش بیته پيشه وه.

شיעرى سالانى هه شتای سترىندبیرگ هینده پيشکه وتوو نه بوو، خوئیشى هینده بايه خى پى نه ده دا. له گەل ئەوهشدا به هۆى کیشى ئازاد و بايه خ پى نه دراو و دابړینى بنجبرانه یان له شیه وازی شاعیرانه ی رۆمانتیکى دواوایى و وینه شיעرییه کانه وه رچه شکین بوون و بوون به نمونه بۆ شיעرى نوئى نه وه ده کان، که به هونه رى

به‌رزی ته‌کنیک و ریک‌خستنی ده‌لهمه‌ندانوه شیعری ستریندبیرگی خستبووه لاه لای زۆربه‌ی خوینه‌ران، به‌لام هاوکاتیش دنه‌دانیک بوو له مه‌یدانیکدا بکه‌وئته پیشبرکتی که به ناوه‌ندی ئەده‌بیاتی دانده‌نا. لیره‌شدا ستریندبیرگ هەر وه‌ستا بوو. کۆمه‌له‌ شیعری یاری و شه و **ورده‌هونه‌ر** (۱۹۰۲-۰۵) به‌کێکه له کلاسیکه‌کانی شیعری سویدی، که له وه‌سه‌د لاپه‌ریه‌دا دنیا‌یه‌ک بیر و هه‌ست و بینین جیگه‌ی گرتووه. ئەگه‌رچی له به‌ره‌می سالانی نزیک له قه‌یرانی دۆزه‌خه‌وه‌ بابته‌تی قورس و گه‌وره تا راده‌یه‌ک به‌رچاو ناکه‌وئیت، به‌لام به‌گشتی روانینتکی له جاران نه‌رمتر و ئاشتیانته‌تر له باره‌ی هه‌بوونه‌وه‌ ده‌به‌خشیت. ستریندبیرگ خراب و ناشیرین هەر وه‌ک جاران به‌زه‌قی ده‌بینیت، به‌لام ده‌یه‌وئیت چاوپۆشی لێ بکات. ورده‌ ورده هه‌ستتکی تازه‌ی تووریه‌ی و نار‌ه‌زایی له لای په‌یدا ده‌بیت. دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی ئەو تیگه‌یشتن و نرخ پی‌دانه‌ی نه‌بینی که چاوه‌رپی ده‌کرد؛ به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ ده‌بینی جار له دوا‌ی جار له لایه‌ن نووسه‌رانی نوێوه‌ بو‌ دوا‌وه‌ پالی پیوه‌ ده‌نریت. هه‌له‌وه‌شانه‌وه‌ی ژنومیردایه‌تییه‌که‌یشی له‌گه‌ڵ (هارپیت بو‌سه‌سه‌) دا هه‌مدیس کردبووه‌ پیاوێکی ته‌نیا، که هه‌رچی زیاتر له خه‌لکی خۆی دوور ده‌خسته‌وه‌. ئەو هه‌ستانه‌ی ئەم باره‌ دروستی کردبوون، ئاخری له رۆمانه‌کانی ژووره‌ گۆتییه‌کان (۱۹۰۴) و به‌ تایبه‌تیش له ئالا ره‌شه‌کاندا (۱۹۰۴)، سالی ۱۹۰۷ چاپ کرا که به‌کێکه له چاکترین به‌ره‌مه‌ په‌خشانه‌کانی خۆی و ئەده‌بی سویدیش،

ته‌قینه‌وه‌. ئەمه‌یان هه‌رایه‌کی گه‌وره‌ی نایه‌وه‌، له‌وه‌ هه‌رایه‌ش گه‌وره‌تر که کاتی خۆی دوا‌ی بلا‌بوونه‌وه‌ی (مه‌مله‌که‌تی تازه) و (شوو ده‌که‌ن و ژن ده‌هینن) په‌یدا‌بوو. ئەم جاره‌یان ستریندبیرگ چووبوو به‌گژ رادیکاله‌کانیشدا، بچ ئەوه‌ی پشتگری کۆنپارێزه‌کانی به‌ده‌ست هینابیت. ئەمانه‌ هەر به‌ دوزمینی ما‌بوونه‌وه‌. ئەم ئیستاکه‌ به‌ ته‌واوی ته‌نیا بوو.

ستریندبیرگ ئەگه‌رچی وه‌ تاک‌که‌وتبوو، له‌سه‌ر نووسین هەر به‌رده‌وام بوو. ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌ نووسینی چیرۆکی می‌ژوویی و **مینیاتووری می‌ژوویی** (۱۹۰۵) و **بیره‌وه‌ری والی** (۱۹۰۶)‌ی نووسی. ئەمجا ده‌ستی کرده‌ نووسینی وه‌سفی سه‌رده‌م؛ **ناهه‌نگی سه‌ریانگرتن** (۱۹۰۶) و **قزچی قوریانی** (۱۹۰۷). له‌کتیبه‌ شینه‌کاندا (۱۹۰۷-۱۹۱۲) ویستوویه‌تی روونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر ئالا ره‌شه‌کان بنووسیت، به‌لام ئەوه‌ی نووسیویه‌تی جو‌ری رۆژنامه‌چه‌یه‌ و پره‌ له‌ رق به‌رانه‌ر مرۆف و بییری زه‌زانستی، به‌لام ژیری و ئاوه‌زی پیریش.

ته‌نه‌ایی و وه‌تاک‌که‌وتنی ستریندبیرگ دوا‌ی ئالا ره‌شه‌کان زیاتر به‌وه‌دا ده‌رکه‌وت کاتی ناچار بوو له‌گه‌ڵ ئاکتۆرێکی گه‌نجدا، ئا‌وگوست فالک، شانۆیه‌کی تایبه‌ت دا‌به‌زینیت، شانۆی ئینتیمما، بو‌ پیشاندانی شانۆگه‌رییه‌کانی خۆی، که له‌ می‌ژووی گه‌شه‌کردنی شانۆی سویدیدا کاریکی رچه‌شکیتانه‌ بوو. له‌سه‌ر ته‌خته‌ی ئەم شانۆیه‌

کۆمەلە شانوگەری پیشکەش کران، یەکیکیان **شارتیکە** بوو (۱۹۰۹). لێرەدا ستریندیپیرگ جارتیکی دیکە بە دوژمنەکانیدا هەڵدەشاخیت، بەلام حەشر بە خۆشی دەکات و شیعریک بۆ کتلی گۆرەکەیشی تێهەڵکێش دەکات.

بەلام ئەمە دوا وشە ستریندیپیرگ نەبوو. ئەو ناحەزییە پەوایەیی بەرانبەر پەخنەیی نەووەتەکان هەیبوو، کە گوێی بە داھێنانە گەورەکانی ئەم نەدەدا و ئەو ئێرەبیە ئاشکرایەیی بەرانبەر نووسەرانی نەووەتەکان، کە خۆبەنەرانیان بە لای خۆیاندا راکێشا، هەیبوو، وایان لێ کرد کە سالی دواتر، سەرلەنوێ بچیتەووە سەنگەرەووە و ئەو هەرایەیی بە شەرەکەیی ستریندیپیرگ ناوی دەرکرد بەرپا بیت. لەم شەرەدا جارتیکی دیکەش بیرورا رادیکال و دیمۆکراتەکانی خۆی لەمەر مەسەلە سیاسی و کۆمەلایەتیەکان پیشکەش کردن، ئەگەرچی زۆریش بە نەرمی دەرپرسیوون. گەرمی و توندوتیژی دەمەتەقییەکان لە رۆژنامەکاندا ئەوێ دەرخست کە شاعیرانی نەووەتەکان ئیستا پالیان دابوو بە کۆنپارتیزەکانەووە و ئەمەش ستریندیپیرگی کردە شاعیری سۆسیالیدیپۆکراتەکان و لاوانی کرێکار. هەر ئەم بەرەبەش بوو کە پیشدەستی کرد و لە کانوونی دووهمی سالی ۱۹۱۲دا ئەو دیارییە نەتەوایەتیە گەورەییە پیشکەش بە ستریندیپیرگ کرد لە شەستوسێیەمین رۆژی لەدایکبوونیدا، کە بە رێپۆوانیتیکی مەشخەلدارانەووە ریزی لێ گیرا. ستریندیپیرگ ئەو کاتە ئیتر بە هۆی

نەخۆشیی شێرپەنجەووە بە تەواوی لێ کەوتیو. هەر بەم نەخۆشییەش چەند مانگێ دواتر، لە ۱۴ی ماییدا، کۆچی کرد.

کۆکراوەی نووسراوەکانی ستریندیپیرگ، بەرگی ۱-۵۵، لە لایەن جۆن لاندکفیستەووە بلالوکراوەتەووە لە نیوان ۱۹۱۲-۱۹۲۱دا. لە سالی ۱۹۸۱یشەووە دەست کراوە بە بلالوکردنەووەی کۆکراوەی کارەکانی، چاپی نەتەوویی، بە سەرپەرشتیی لارش دالبیک. نامەکانی ستریندیپیرگی، کە لە رووی ئەدەبی و ناساندنی باری سەردەمەکەییەووە بایەختیکی زۆریان هەیی، لە سالی ۱۹۴۸هەو لە لایەن کۆمەلەیی ستریندیپیرگەووە بلالو دەکرێنەووە.

هیچ نووسەرێکی سویدی لە ژبانی خۆیدا ئەو نەووەی ستریندیپیرگ دەمەتەقییەتسین نەبوو و ئەو نەووە پەخنەیی لێ نەگیراوە و شەری لە گەل نەکراوە. ئەو ناحەزییە چ بە حەق و چ بە ناحەق هێنایە کایەووە ئیستاش بە تەواوی دانەمرکاوەتەووە. بەلام بە تێپەرینی رۆژگار و لەبیرچوونەووەی لاوازی و گوناھەکانی ستریندیپیرگی مرۆف، بالایی شاعیرانەیی زیاتر هەلکشاو. ستریندیپیرگ نمونەیی هەرە زەلامی ئەدەبی مۆدێرنی سویدییە و کەسایەتی پچەشکیتانەیی ئەو بنەرەتی هەموو ئەو گەشەکردنەییە کە دواتر لە پەخشان و دراما و شیعردا پەیدا بوو. هەموو ئەوانەیی ئیستاکە بە زمانی سویدی دەنووسن، بیانەووت و نەیانەووت شاگردی ئاگوست ستریندیپیرگن.

گەورەیی ستریندیپیرگ وەک نووسەرێک پیش هەموو شتیکی

له وهدا به كه چهند به چر و پرى ژيان نازمايشت دهكات و ليك ده داته وه. هيچ كه سيكيش وهك نه و خوئى بو نووسين تهرخان نه كرده وه، به و مهعنايهى كه به ته واوى له گه ل ژياندا تيكه ل بيت. هه موو شتيكيشى له پيناوى داهينانى شيعريدا بهخت كرد، چونكه شيعرى به راستييه كى تاكانه ده زانى. نووسه رى ديكه ي سوئدى هه بوون كه ژيرتر و په سه نتر و پروونتر بوونه، به لام هيچ كه سيك نه بووه نه وهنده ي دهر د كيشاييت و يشكو كه ي نه وهنده گه شاوه بوو بيت. له سه ره تاي ژيانى نووسه ري دا خوئى ناواى نووسيوه: «من خاوهنى تيرترين بير نيم - به لام ناگر؛ ناگره كه ي من گه وره ترين ناگره له سوئدا».

ستريندبيترگ نهك ته نيا هه موو بواره كانى نه ده بيياتى تاقي كرده وه، به لكه سه روسه وداى له گه ل هونه رى ديكه شدا هه بوو. ماوه يهك خه ريكى موسيqa بوو، هه نديكيش خوئى به وينه گرتنى فوتوگرافيه وه خه ريك كرد. له بوارى زانسته مرؤقايه تيهه كاندا، له باره ي ميژووى فه ره نه گييه وه شتى نووسيوه و ليكولينه وه ي زمانه وانيشى هه يه، به تاييه تى سه باره ت زمانى چينى.

سه ره راي نه مانه ستريندبيترگ نيگار كيشيش بووه. نه گه رچى هه ر له زووه وه هه ولى نيگار كيشانى دابوو، به لام له ۱۸۹۲ به دواوه شيوازى هونه رى خوئى به روونى گه لاله كرد. له سالانى ۱۸۷۰ دا په خنه ي هونه رى ده نووسى و باوه ربه تيورييه كانى خوئى له ويذا تومار

كردوون كه دواتر له ديتنه هونه رييه كانيدا كار كرديان هه بوو. له سالانى ۱۸۸۰ دا پيوهندي و هاتوچويه كى گه رمى له گه ل هونه رمه ندى راديكالى نه وروپايدا هه بوو، نه مه ش ديسان كارى كرده سه ر باوه ربه هونه رييه كانى. تابلوكانى ستريندبيترگ كه نزيكه ي ۱۲۰ دانهن، له سئ قوناخدا كيشراون: ۱۸۹۲-۹۳، موئيشه كانى له دوپگه ي دالار وه رگرتوون؛ ۱۸۹۴، كه وينه كار يگه ره كانى كومه له دوپگه ي ستوكه و لم له كومپوزيسيونى په تيدا خو ده نوئين و چه قوئى پاليت ته ئسيري ريكه و تاسا ده به خشيت؛ و سه ره تاي سه ده ي بيسته م كه كه نارى نارامى زه ربا، ئاسويه كى نرم و پيشنوئيتيكي پر له تاوئر موئيقي سه ره كين.

شانۆنامه‌ی پاریا:

ستريندبيترگ نه م شانۆنامه يه ي سالى ۱۸۸۹ نووسيوه. پاریا شانۆنامه يه كى به كپه رده يه و تاكه شانۆنامه ي تاوان يا تاوانكارانه يه له ناو به ره مه كانى ستريندبيترگدا. شانۆنامه كه له سه ر كورته چيروكيتكى (ئوولا هانسسون) بنيات نراوه. كاتئ هانسسون خوئى نه يويست بابه ته كه بكاته شانۆنامه بهك، ستريندبيترگ ده ستي بو برد و نه م تيكسته ي لى پيك هينا. ئوولا هانسسون (۱۸۶۰- ۱۹۲۵) نووسه ر و په خنه گريكي سوئدى بوو. سالى ۱۸۸۲ له شارى لوند به كالتوريوسى وه رگرت و چهند ساليك وهك رۆژنامه گه ر و

ره‌خنه‌گر ژیا. سالی ۱۸۸۴ یه‌که‌م کتیبی خۆی بلاو کرده‌وه: (چامه)،
 و تیتیدا شیعی سرشت و نهریته‌کانی سکۆنه‌ی تیکه‌لاو کردووه.
 له شانۆنامه‌که‌دا دوو که‌س هه‌ن؛ هیتِ ئیکس و هیتِ وای (که به
 سویدی وه‌ک ئوی بیژ ده‌کریت)، Herr X, Herr Y واته‌ ئاغای (یا
 میسته‌ر) ئیکس و ئاغای وای. من له‌م ته‌رجه‌مه‌یه‌دا کردوومن به
 (میم) و (نون)، چونکه له‌سه‌ر زمان زۆر له ناوه سویدییه‌کانیان
 سووکت‌رن و له ئه‌لفوییتی کوردیییدا هه‌ر له تپه‌کانی دواوه‌ن و به
 دوا‌ی یه‌کدیدا دین. میم و نون هه‌ردوو‌یان تاوانیان کردووه. میم
 ساخته‌ی کردووه، چه‌کی پاره‌ی ده‌ستکاری کردووه، نوونیش له
 ساتیکی په‌له‌کردندا پیاوی کوشتووه.

ئاشکرایه شانۆنامه‌که ته‌ئسیری بیروباوه‌ره‌کانی فه‌یله‌سووفی
 ئالمانی فریدریش نیتشه (۱۸۴۴-۱۹۰۰) ی به‌سه‌ره‌وه‌یه. به‌لام
 ته‌ئسیری پرۆفیسۆری پسیکیاتری و پزیشکی قانونیی ئیتالیا
 سیساره لۆمبرۆسۆشی Cesare Lombroso، که یه‌ک‌یک بوو له
 نووسه‌ر و زانا هه‌ره ناو‌داره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه، پپوه دیاره. لۆمبرۆسۆ
 ده‌یوت مرۆقی تاوانکار جوهره مرۆقیکی تایبه‌تی نزم و هه‌له‌شاهویه،
 و تاوانکاری شیوه‌یه‌که له میرات و بۆماوه.

پاریا [به ئینگلیزی Pariah، به ئالمانی Paria، به سویدی
 Paria]: که‌سیکه که خه‌لکی رقیان لیبه‌تی و لیبی دوور ده‌که‌ونه‌وه
 و خۆیانی لێ لا ده‌ده‌ن. وشه‌که له بنه‌ره‌تدا پپوه‌ندی به دابه‌شبوونی

چینایه‌تی و دینی جارانی باشووری هندستان و بورماوه هه‌یه، که به
 ئه‌ندامی چینییکی زۆر خواره‌وه‌ی کۆمه‌ل، که له ژیر چینی «سودرا» وه
 بوونه، و تراوه پاریا. عه‌ره‌ب وشه‌ی (المنبوذ) به کار ده‌هینن و
 فارس‌یش پپی ده‌لین: مطرود، وازده‌ء اجتماع. پاریا وه‌ک
 ئاوه‌لناویش به کار ده‌بریت بۆ ئه‌و سه‌گانه‌ی هندستان که نیوچه
 کیوبن، سه‌گی پاریا، به‌لام به شیوه‌یه‌کی گشتی به سه‌گی خویتری و
 به‌ره‌لا و بی‌خواوه‌نیش ده‌وتریت سه‌گی پاریا Pariah dog. دیاره
 ده‌کرا ناوی شانۆنامه‌که به کوردی بکه‌م به (خویتری)، به‌لام ئه‌و وردی
 و فره‌لایه‌نییه‌ی له وشه‌ی (پاریا) دا هه‌یه، وشه‌ی (خویتری) ناتوانن
 ده‌ربیریت، بۆیه هه‌ر وه‌ک پاریا هیشتمه‌وه. ئه‌م شانۆنامه‌یه‌م کاتی
 خۆی، نزیکه‌ی ۱۵ سال له‌مه‌وه‌هر، له‌سه‌ر داوا‌ی تپیی شانۆی
 ئارارات له ستۆکهۆلم کرده کوردی و هه‌ر ئه‌وان له ژماره‌ی دووه‌می
 گوژفاری (شانۆ) دا بلاویان کرده‌وه. به‌لام ئه‌مسال که ده‌مویست بۆ
 چاپی ئاماده بکه‌م، جاریکی دیکه‌ چاوم به ته‌رجه‌مه‌که‌دا گپرایه‌وه و
 سه‌رله‌به‌ریم گوژی. ئه‌م تیکسته‌ی که ئیستا به شیوه‌ی کتیب بلاو
 ده‌کریتته‌وه، ده‌کرێ به ته‌رجه‌مه‌یه‌کی تازه دابنریت.

فه‌هاد شاکه‌لی

سۆلله‌نتونا، پاییزی ۱۹۹۹

سەرچاوه:

1. Ny Illustrerad Svensk Litteraturhistoria (Fjärde delen, Åttiotal, Nittiotal), Natur och Kultur, Stockholm 1957, s.31-144.
2. E. N. Tigerstedt: Svensk Litteraturhistoria (Tredje reviderade upplagan), Natur och Kultur, Stockholm 1960, s.392-405.
3. Ingmar Algulin: A History Of Swedish Literature, translated by John Weinstock, The Swedish Institute, 1989, pp. 115-132.
4. Nationalencyklopaedien.

ئاوگوست ستريندبييرگ

پاريا

يەك پەردەيە
بە دەستكارىيەوہ لە چيرۆكىكى (ئوولا هانسسۆن) ەوہ وەرگىراوہ

كەسەكان:
مىستەر ميم: ئاركىۆلۆگ
مىستەر نوون: رېپوارتيكە لە ئەمەريكاوہ هاتوہ
(ھەردوويان چوونەتە نۆو سالەوہ)

دېمن:

ژوورېټکي ساکار له لادې؛ دهرگا و په نجره ی پشته وه به سهر
دهشتاییدا د پروانیت. میتریکي گه وره ی نانخواردن له ناو
ماله که دایه، لایه کی کومه لې کتیب و ئه سبابی نو سین و شتی
کونه ی به سهره و دایه، لایه که ی دیکه ش زه پهبینیک و هه ندی
قوتووی کیز و جووله وهر و شووشه نارهق.

به دسته چه پدا رده ی کتیب. وه کوو تر تاخت و قه نه فه ی وا
که له مائی جووتیاریکي دستریش توودا ده بېنریت.
میستهر نوون به توړی جووله وهر و قه رتاله یه کی جووله وهر و
میروو کوکوردنه ووه، به کراسیکي قولکورتوه ده کا به ژووردا؛
یه کسهر روو ده کاته رده ی کتیبه کان و کتیبیک داده گریت و
بوی داده نیشیت بیخوتینته وه.

له دهره وه دهنگی زهنگی پاشنوئژ له کلنسه ی گونده که وه دیت؛
خوره تاو دهردهشت و کولیته که ی رووناک کردوته وه.

جاروبار دهنگی مریشک دی له دهره وه ده گاریتن.

میستهر میم کراسیکي قولکورتی له بهردایه.

نوون (به په له راست ده بیته وه و کتیبه که سهره و ژیر ده خاته وه
جېگه که ی خوی؛ و پیشان ددهات که بو کتیبیکي دیکه
ده گه ریت).

میم: گهرمایه کی چهند ناخوشه! ده زانم ده یکاته بروسکه و
هه وره تریشقه .

نوون: ئاوها! بوچی وا ده زانی؟

میم: زهنگه کان وا ردهق و تهق دهرزنگینه وه، میش خه ریکه چاوی
پیوا دهرده کات و مریشکه کانیش ده گاریتن. ده مویت بچمه
دهره وه راوه ماسی بکه م، به لام یه ک دانه کرمیشم چنگ
نه که وت. ئه ری تو که لله یی نه بووی؟

نوون (بیر ده کاته وه): من؟ ئه ی، ئه ری وه لالا!

میم: ئه ری به راست، تو هه میشه هه ر وایت، وه ک بلتی چاوه پروانی
بروسکه و با و باران بیت!

نوون (دیته پیشه وه): من وام؟

میم: بااااا، تو سبه ی نیش سه فهر ده که ییت، که واته سه یر نییه ئه گه ر
تای سه فهرت لی هاتیت!

چی هه یه، چی نییه؟..... ئه وه پوخته که یه!

(نامه ی سهر میزه که هه لده گریت)

ئوی! هه مسو جاری که نامه یه ک ده که مه وه تووشی دلته کوتی

ده بم..... هه ر قهرز و هه ر قهرز!

ئه ری تو قهت قهرزار بویته؟

نوون (بیر ده کاته وه): ن ن ن ننا!

میم: به لئی، جا که واته تو نازانی چهند ناخوشه که خاوه نقره ز ده کاته

سهرت و داواى قهرزى خووى دهکاته وه.

(ته ماشای نامه یهک دهکات، ده یخوینیتته وه)

کریخانوو نه دراوه..... خاوه نخوانوو شهر دهکات..... ژنه
بیهومیده! منیش هه تا بینا قاقام نوقمی زیرم!

(سنووقیکی ئاسنین، که به سهر میزه که وه یه، دهکاته وه و
هه درووکیان له مبهر و له وه بری میزه که وه داده نیشن)

چاوت لیپه، له سنووقه دا بایی شه شه زار کرۆن زیرم هه یه،
که به چوارده رۆژ له زه ویم دهره یناوه! من ته نیا پیوستم بهم
بازنه بوو تا ئه و سیتسه دوپه نجا کرۆنه ی پیوستم پیپه تی،
دهستم بکه ویت. به هه موویشیه وه ژیانیکی چاکم بو خۆم
پیکه وه دننا. بیگومان هه خیراش وینه کانی تیزه که مم ده کیشا
و شیه که یم داده رشت و ئه وساکه ش چاپم ده کرد و..... سه فهرم
ده کرد. باشه، بیته وایه، من بوچی و ناکه م؟

نوون: دیاره له وه ده ترسیته ئاشکرا بیت!

میم: له وانه شه! به لام تو پیته و نیپه پیاویکی زیره کی وهک من
بتوانی ئه وهنده وریا و کارقایم بیت، نه هیلیته شته که ئاشکرا
بیت؟

من خۆم به ته نیا دهچم..... به بی گه واه..... و له دهره وه ئه و گرد
و ته پۆلکانه هه لده کوئم. ده بی سه رنجراکیش چی بیت نه گهر
نه ختیکی لی لاده م و بیکه مه گیرفانی خۆم؟

نوون: نا، به لام وا پی ده چیت فرۆشتنه که ی له هه مووی زه حمه تتر
بیته!

میم: چه! بیگومان ده متوانی هه موو پیکه وه بتوینمه وه و ئه وسا
لیره یان لی دروست بکه م..... لیره ی ره شادی..... بیگومان زۆر
گرنگه.

نوون: بیگومان!

میم: که واته تو تیده گه ی! نه گهر بمویستایه هه ر پیشته پاره ی ساخته
دروست بکه م، پیوستم به وه نه بوو پیپه کی زیر له بنزه وی
دهرینم!
(وچانیک)

به هه رحال، سه بر ئه وه یه نه گهر یه کیکی تر ئه و کاره ی بکر دایه
که خۆم ئیستاکه توانای ئه وه م نیپه جیبه جیتی بکه م، گهر دنیم
نازاد ده کرد، به لام نه مده توانی گهر دنی خۆم نازاد بکه م.
ده متوانی زۆر به گهر می به رگری له دز بکه م، ئه وه پیشان بده م
که ئه م زیره هی که س نه بووه، له سه رده می کدا هاتوته نیو
زه وی، مافی خاوه نیته هه ر نه بووه و ئیستاکه ش له و که سه
به ولاره که یه که م جار ده بدۆزیتته وه که سی دیکه خاوه نی نیپه،
مادام خاوه نی زه و بیپه که ئه وه ی به ملک و مالی خووی له قه له م
نه دابیت، ئیتر ناوا!

نوون: ده ی له وه یه توش ئه مهت ئاسانتر بو بکرایه نه گهر، ئحم!

دزه که له بهر پټیوستی دزی نه کړدایه، به لکه، بؤ نمونه، له بهر
ناره زووی شت خړکړدنه وه، له بهر هه وه سیکی زانستانه، به
ته مای ته وهی بیته خاوهنی دوزینه وه یه ک. وا نییه؟

میم: مه به ست ته وهی، گوايه من نه مده توانی گهر دنی نازاد بکه م،
ته گهر له بهر پټیوستی دزی به که ی کردییت؟ نا، چونکه ته نیا ته م
جوړه یانه که یاسا نایبه خشیت! ته مه یان بئ ته ملا و نه ولا دزی به!
نوون: توش نه تده به خشی؟

میم: هم! به خشین! ئی خو دیاره که یاسا نه یبه خشیت، منیش
نه مده توانی. ده بی پی له وهش بنیم، که پیم گران ده بو
خرکه ره وه یه ک ناو بنیم دز، ته گهر کونه شتیکی هه لگرتییت، له
زه یی خه لکی دیکه دا دوزرا بیته وه، شتیکی وا که له کومه له
خرکراوه که ی خویدا نه بو بیته!

نوون: که واته ته وهی پټیوستی پاساوی نادان، له خو یایی بوون و
ته ماحکاری پاساوی ده دات.

میم: هه روها له وانه شه پټیوستی به هیتر بیته، و تاکه پاساودهر
بیته. به لئ، ناو هایه! من چه نده ده توانم ته و خواسته ی خوم
بگورم، که به هیچ جوړی دزی نه که م، هه ته وه ندهش ده توانم
ته و راستی به بگورم!

نوون: که واته توه مه به جوامیری به کی گه وره داده نییت که ناتوانی،
ئم دزی بکه یته!

ه ته مه لای من کاریکی به ریینه گیراوه، هه وهک چون
حه زکردن له دزی لای خه لکی دیکه بهری پی ناگریته، واته نه
جوامیری به و نه هیچ. من ناتوانم، هه وهک ته ویش ناتوانیته
وا نه بیته!..... توه تی ده گه یته، ناره زووی ته وهی ته م زیتره بیته
هی من، له مندا که م نییه! دهی که وا بیته بوچی نایبه م؟
ناتوانم! ته مه بیته لاتی به، ئی خو دیار بیه ناته و او ی
جوامیری نییه. به لئ! (سنو و که که داده خاته وه).

(په له په له ی هه ور ئاسمانی ناوچه که ی داپوشیوه و جاروبار
کوئیته که تاریک ده کات. ئیستا وا تاریک ده بیته وهک بلتی
بروسکه و باو پوران به ریته بیته).

میم: چند ناخوشه؛ پیاو دل ته نگ ده بی! وا بزانه ده ی کاته
بروسکه!

نوون: (هه لده ستیته سه ری پی و ده رگه و په نجه ره کان داده خات).

میم: توله هه وره بروسکه ده ترستیته؟

نوون: پیاو ده بی ناگای له خو ی بیته!

(هه مدیس له مبه ر و له و بهری میتره که وه داده نیشنه وه).

میم: توه کابرایه کی سهیری! چوارده روه له مه و بهر، وهک بومبایه ک،
لیتره به رده بیته وه و ده لئی ته مه ری کایی به کی سویدیت، هاتووی
بو کپین و فروشتنی کییز و جووله وهر و میروو، بو
موزه خانه یه کی بچکوله.....

نوون: تۆ ئیستا خۆت به منهوه خەریک مەکه و کارت به منهوه
نه بیته!

مییم: هه موو جارێ که من له باسکردنی خۆم ماندوو دهم و دهمهوی
تۆزیکیش ناوی تۆ له ناواندا بیته، تۆ هەر وا ده لیت. پهنکه
له بهر ئه وه بیته، که ئه وه نده له گه له من هاو دهر د بوو، چونکه
به رت بۆ به ره لا کردم هینده باسی خۆم بکه م! ئه وه تا خه ریکین
ده بیته ئاشنا و پۆشنای کۆن، شاخت نه بوو تا لیت زاره تره ک
بم، دهرزی نه بووی بچه قی پیمما. تۆ زۆر نهرم و له سه ره خو
بووی، ئه و میه ره بانیه ی لای تۆ هه بوو ته نیا مه گه ره له
خوینه واریکی زۆر به رز بوه شیته وه؛ که دره نگانی ده هاتیه وه
مالی پۆژی له پۆژان قه ره و هه رایه کت له زار نه هاته دهر، که
سه بیان له خه وه هه لده ستایته خوته و بۆ له یه کت نه کرد. له
ورده شت چاوپۆشیت ده کرد. که شت به ره و ناکوکی بچووايه
خۆت دوور راده گرت..... به کوردیه که ی، تۆ هاو پری و
هاو ده میکی بیغه لوغه ش بووی! به لام تۆ هه ره یه کجار زۆر
گوپرایه ل بووی، یه کجار زۆر نیگه تیف بووی، زۆر بیده نگ
بووی، له وه یه له مه ودا یه کی دووردا نه متوانیبا یه بیر ل
بکه مه وه..... تۆ سه رتا پیت هه ترسه و هه ترسنوکی.....
ده لیتی تارمایی خۆتیت و له گۆره وه دهرچوو یته. ئه ری تۆ
ئاگات له وه هه یه، که من لی ره به رامبه ر ئاوی نه که داده نیشم و

پشتی تۆ ده بینم، وا پێ ده چیت وه ک ئه وه ی من مرۆ قی کی
دیکه م بینیت!

نوون (ئاو ر ده داته وه و سه یری ئاوی نه که ده کات).

مییم: به لێ، تۆ ناتوانی له پشته وه خۆت بیینی! له پێ شه وه وه ک
پیاویکی جه ره زه ی وا دیتته پێش چاو، که به سینگی کی
فراوانه وه ده چیت بۆ پێشوازی چاره نووسی خۆی، به لام له
پشته وه..... های، های. من نامه وی بیته ده ب بم..... به لام وا
دیاریت، وه ک بلتی باریکت هه لگرتیت، وه ک بلتی له ترسی
تیلایه ک خۆت لادابیت. که چاوی شم به م قایش و قرووشه
سوورانه ی تۆ ده که ویت به سه ر کراسه سپیه که ته وه..... هه ره
ده لیتی مارکه یه کی گه وره یه، مارکه یه کی بازرگانی به سه ر
سنووقه کووتاله وه.....

نوون (هه لده ستیه سه ره پێ): به و خوا یه خه ریکم ده پێ شیتم.....

ئه گه ره بروسکه و باو پۆرانه که هه رچی زووتر ده ست پێ نه کات!
مییم: هه ره هینده ت زانی ده ستی پێ کرد، ته نیا تۆ ئارام بگه ره!.....
ئه و جا با بیینه سه ره پشت ملت! هه ره وا دیاره، وه ک ئه وه ی
روومه تیکی دیکه ی پێ وه نووسا بیته، به لام روومه تیکی له
بابه تیکی دیکه، نه ک ئه وه ی خۆت! تۆ له نیوان
گوپچه که کانته وه هه ره به جارێ سیسه له و باریکی. هینده
لاوازی که جاروبار له دلی خۆمدا ده لیم ده بێ ئه مه سه ره به

کامه ره گهز بیت!

(ئاسمان بروسکه ده دات)

ئه وه وا دیار بوو وهک لای مائی که لانتەر که وتبیت!

نون (به نیگه رانیبه وه): مائی ککه لانتەر!

میم: به لئی، وا پین ده چوو! به للام له گهل ئه و بروسکه و باو بۆرانه دا

ئیمه هیچمان پین ناکرئ! دانیشه با بۆ خۆمان قسه بکهین،

چونکه تۆ سبه پینی سه فهر ده که بیت.....

سهیر ئه وه به، تۆ که زۆر زوویش له گهلت بوومه هاو پیتی نزیک،

له و جوړه که سانه ی له و کاته دا که خۆیان له بهر چاو نین،

شیوه بیانم نایسته وه بیر. کاتی که تۆ له دهر وه دیت و منیش

بیرت لی ده که موه، همیشه ئاشنایه کی دیکه م دیته پیش

چاو. راستییه که ی هیچ له تۆیش ناچی، به للام هندی شتتان

هه یه که وهک یه کن.

نون: کتیه؟ ئه و که سه کتیه؟

میم: نامه وی ناوه که ی بلیم! به هه رحال، ماوه ی چهند سالیک فیر

بوو بووم له جیگه یه ک نانی نیوه وروانم ده خوارد و هه ره ویش،

له سه ره میزی نان خواردن چاوم به کابرایه کی بچکۆله ی

سووروسپیی چاومان دوو ده که وت. کابرا توانایه کی له عه قل

به دهری هه بوو، بچووبایه ته نیو کامه ئاپۆره که تۆ ده لئی زۆر

خراپه، نه شانی له که سیک ده دا و نه شانیکه ی بهرده که وت؛

ئه گهر لای دهرگاکه ش راوه ستابایه، دهیتوانی له دووری سی

ههنگاوه وه له ته نانیکی بۆ خۆی ببردایه؛ همیشه دلخۆش و

بهختیار دیار بوو که له نیو خه لکیدایه بیت، که چاویشی به

دۆست و ناسیاو یک ده که وت له خۆشیانا تریقه ی پیکه نینی

دههات، له هه میزی ده گرت و ده سوموچانیکی گهرمی له گهل

ده کرد، وهک بلئی سالیه های سال بیت چاوی به مرۆفیک

نه که وتبیت. ئه گهر یه کیک پیتی بنایه به پیتیدا، بزیه کی

دههاته سه ره لیوان، وهک ئه وه ی داوای لیبووردن بکات، وهک

بلئی ئه م خۆی ریتی به و گرتبیت.

ماوه ی دوو سالی ره به ق ده مدیت و که یفم به وه دههات

هه لیبینم بزانه م ئه م کابرایه چی بوو، ئاکاری چی بوو، به للام

رۆژی له رۆژان له که سیکم نه پرسه کابرا کی بوو،

نه مده ویست ئه وه بزانه م، چونکه ئیتر ده موده ست دلخۆشییه که م

له کیس ده چوو.

ئه م کابرایه هه ره وهک تۆ بوو..... له و چه شنه ی که پیاو بو ی

دیاری ناکرئ. جاروبار له دلی خۆمدا ده موت ئه مه ده بی

مامۆستایه ک بیت خۆیندنی زانستگه ی ته واو نه کردبیت،

گرووه بان بیت، دهرمان ساز، سه ره وکی شاره وان ی یا پۆلیسی

نه یینی. ئه ویش، خۆتتاسایی، هه ره ده تگوت دوو پارچه ی

جیاوازه و لیک دراون، چونکه پیش و پاشی له گهل یه ک

نه ده گونجان.

رۆژتیکیان له رۆژنامه دا شتییکم بهرچاو کهوت سه بارهت به
فه زمانه ریکی ئاشنا که چهکی پاره ی ساخته کردبوو.....
بیجگه له وه ئه وه شم زانی که کابرای دیاری نه کراوی له مه پر
من، شه ریکی برای کابرای ساخته کار بووه و ناویشی
سترۆمانه؛ سه ره پای ئه وه ش پیمان وتم که سترۆمانی ناوبراو
کاتی خۆی سه روسه و دای له گه ل کتیبخانه کانداهه بووه و
ئیسناکهش نووسه ری به شی تاوان و دادگا بوو له رۆژنامه یه کی
گه ورده دا. ده ی من له و کاته دا چون بمتوانیا یه، پیوه ندیبه ک،
کوپه تاله ده زوویه ک، بدۆزمه وه له نیوان ساخته کاری و پولیس
و ره وتاری نا ئاسایی کابرای دیارینه کراودا؟ نازانم چون، به لام
کاتی له دۆستییکم پرسیارم کرد ئاخۆ سترۆمان سزا دراوه، نه
وتی ئا و نه وتیشی نه..... نه یده زانی!

(وچانییک)

نئون: ئییتی؟ ئه ی..... سزا درابوو؟

مییم: نا. سزا نه درابوو!

(وچانییک)

نئون: که واته، ده ته وی بلتی، هی ئه وه بوو هیئنده له پولیس نیزییک
ده بووه و هیئندهش له وه ده ترسا له گه ل خه لکی تووشی ناحه زی
و نه یاری بییت؟

مییم: به لئی!

نئون: ئه ی پاشان ئاشنایه تیت له گه ل په یدا کرد؟

مییم: نا، نه مو یست.

(وچانییک)

نئون: ئی باشه، ئه گه ر..... - سزا بدرایهت، ده بوویته ئاشنای؟

مییم: ئه ری وه لالا، که یفیشم پی ده هات!

نئون (هه لده ستیته سه ر پی و یه ک دوو هه نگاوییک ده نی).

مییم: دانیشه، ئارام بگره!..... ئه وه تۆ بو نازانی دانیشی و

تۆقره بگریت؟

نئون: ئه ری تۆ ئه م بیرکردنه وه نازادانه یهت سه بارهت هه لومه رچی

مرۆف له کوپه هیناوه؟ تۆ مه سیحییت؟

مییم: نا، خو خۆت گویت لییه!

نئون: (ده موچاو ده دا به یه کدا).

مییم: مه سیحییهت لیبووردنی ده ویت، به لام من بو راگرتنی

به رانه ریی دوو تای ته رازوو، تۆ چیی ناو ده نیی بینی، داوای

سزا ده که م! تۆ، که به ندیخانه ت بینیه، ده بوو ئه مه باش

بزانیت.

نئون: (هه ر وا بی جموجوول ده وه ستی، ته ماشای میسته ر مییم

ده کات، له پیشا به چاویکی درندانه ی پر له رقه وه، دواتریش

به سه رسوورمان و سه رسامییه وه.):

تو..... نه وه..... چون..... ده زانیت؟

میم: ئی، خو نه وه تا ده بیینم!

نوون: چون؟ چون ده بیینی؟

میم: من خووم فیتر کردووه! نه وهش هونه ریکه، وهک گه لی شتی

دیکه! به لام ئیستا، با ئیتر باسی نه و شته نه کهین!

(ته ماشای سه عات که ی دهکات، پارچه کاغه زیک بو ئیمزاکردن

دینیتته پیتشه وه، پینوسه که ده زه نیت به مه ره که بدا و بو

میستهر نوونی دریتز دهکات)

وه زعی پاره وپوولم زور شره، ده بی بی ریکی لی بکه مه وه.

نه و جا بیتزه حمهت به ره شایه تی ئیمزاکم که له سه ره نه و

قه زنامه یه کردوومه. سه بیینی، که له گه لت دیم، ده یده مه

بانکی مالوی.

نوون: من نیازم نییه به سه ره مالویدا سه فهر بکه م!

میم: نیازت نییه؟

نوون: نه خیر!

میم: به لام، هه رچوئی بیت، خو ده توانی بیته شایه تی ئیمزاکم.

نوون: نا نا!..... من قهت ناوی خووم له سه ره هیچ کاغه زئی

نانووسم.....

میم:..... جاریکی تر! نه مه جاری پینجه مه که تو ناتاوهی ناوی خووت

بنووسیت! یه که م جار له سه ره پسووله یه کی پوسته بوو..... من

هه ره له و جار وه ده ستم پی کرد چاودیریت بکه م؛ ئیستا که ش

نه وه تانی ده بیینم تو زور له وه ده ترسییت پینوسه ییکی

به مه ره که ب بگریته ده سته وه. تو له وساوه هاتوویتته ئیره

نامه یه کت نه ناروووه، ته نیا کارتیکت نارد، نه ویشته هه ره وا

سه ریپی و بیده ره ستانه نووسی. ئیستا که ش تیده گه ی که من

چه وتی و پیخواردانانی تووم ژماردوووه!

بیتجه که له وهش! خو نه وه جاری حه و ته مه که تو ده لی نی ناچمه

مالوی، له م ماوه یه دا هیچ نه چوویتته نه وی. له گه ل نه وه شدا، تو

له نه مه ریکاوه هاتوویتته ئیره ته نیا بو نه وه ی مالوی بیینی.

هه موو رۆژیکیش، پینج کیلومه تر سه ره و خوار، بو لای گردی

پشت ئاشه که ده چیت، بو نه وه ی چاویکت به سه ربانه کانی

مالوی بکه ویت! هه ره جاریکیش که له به رده م په نجه ره ی

ده سته راستدا راده وهستی و له شووشه ی سییه می

ده سته چه په وه، نه گه ره له خواره وه بیژمیتری، ته ماشای دهره وه

ده که ییت، تاجه کانی کۆشک و دووکه لکیشه کانی زیندانی

هه ریم ده بیینی.

ئیستا که ده بیینی چونه. مه سه له نه وه نییه که من زور زبره کم،

به لکه نه وه یه که تو زور که ریت!

نوون: نه مه سوو کایه تبیه تو به منی ده که ییت!

میم: نه خیر!

نوون: با، تو سووکایه تیم پت دهکە، ده بی بیکە!

میم: نا! فەرموو ئەو من دەستت دەدەم!

نوون: (دەستی میستەر میم ماچ دەکات)

میم: (دەستی خۆی دەکشیتەوه): ئەم رەوتارە سەگناساییبانه چین؟

نوون: مېوورە؛ ئیوه یه کهم کەس بوون، که دەستتان داومەتی،

دوای ئەوێ که زانیوتانە.....

میم: ئەو تا ئیتر ناشتەوئ پیم بلتی تو!..... ئەمە زۆرم دەترسینئ،

که تو دوای سزاکیشانیس وا هەست ناکەیت، له پله و پایەدا،

ئابرووت بۆ گەرپاوتەوه و وهک هەر یه کێکی دیکه پاک

بووئته تهوه! ئه رێ بۆم ناگێرتهوه چون بوو! دهتهوئ باسی

بکهیت؟

نوون (خۆی با دەدات)

به لئ، به لام باوهر به قسه کانم نه کهیت؛ من باسه کهت بۆ

دهگێرمهوه و تۆش دهبینی، که من تاوانکاریکی ئاسایی نیم،

باوهر بهوه دههینی، که هندی چهوتی هەن، با بلتین،

خۆنه ویستانه..... (خۆی با دەدات)..... وهک بلتی هەر له

خۆوه..... خۆویستانه دین..... به بی ویستنیکی ئازادانه و بی

ئەوێ مروفت لئی بهرپرسیار بی..... ئه رێ ده رگا که بریک

نه که مهوه؟ وا بزائم خوئی کردوه!

میم: فەرموو!

نوون: (دهرگا که دهکاتهوه؛ لای میزه کهوه داده نیشیت و به

دلگه رمییه کی بیتام و خۆبادانیکی تیاترانه و دهنگۆرینتیکی

ساخته کارانهوه ئەم قسانه دهگێرتهوه).

به لئ! چاوت لئییه! من خوتندکار بووم له لووند و جاریکیان

دهمویست له بانک پارهیەک قهرز بکه م. من خۆم قهرزتیکی

هینده گه وره و گرانیشم له سهر نه بوو، باوکیشم له مائی دنیا

شتیکی که می هه بوو..... به راستی زۆری نه بوو! به هه رحال من

قهرزنامه کهم بۆ که فیله کهی دیکه نارد، تا ئیمزای بکات،

که چی به پیتچه وانهی ئەوهوه که من چاوه رپیم ده کرد، به

ئیمزانه کراوی هاتهوه بۆم؛ ئیمزای نه کردبوو..... تاوئ هه روا

دانیشتم. ئەمە کهر و کاسی کردبووم، چونکه ئەمە کاریکی

سه رسوورپهینه ری ناشیرین بوو، زۆر ناشیرین بوو!.....

پارچه کاغه زه که له بهرده ما له سهر میزه که کهوتبوو، نامه کهش

به ته نیشتییه وه. له پیتشدا چاوم، هه روا بی دلته وایی، ئەبله ق

بوو بوو. ته ماشای ئەو چند دپره چاره نووسسازهم ده کرد، که

فه رمانی منیان تیدا بوو..... بیگومان فه رمانی مردن نه بوو،

چونکه زۆر به ئاسانی ده متوانی که فیلی دیکه په یدا بکه م،

چه ندم بووستایه هه بوون..... به لام، وهک وتم، ئەوێ پرووی دا

شتیکی زۆر ناشیرین بوو. له و ده مه دا که ئاوه ها بیگونا هانه

دانیشتبووم، هیدی هیدی سه رنجم له سه ر ئیمزای بن نامه که نیشته وه، که نه گهر له جیگه ی راست و شیای خویدا بووایه، له وه بوو پاشه رۆژی منی دروست بکر دایه. ئیمزایه کی یه کجار ریکویپیک بوو، ده توت خو شنوو سیکی کیشاویه تی..... بو خۆت ده زانیت، پیاو نه گهر دابنیشیت و بیر بکاته وه، ده توانیت له سه ر پارچه کاغه زیک خه تخه تۆله و شه ره پیشیله ی دنیا بکیشیت و هه مووی به قسه ی پووج و بیمه عنا پر بکاته وه. منیش پینوو سه که م به ده سه وه بوو..... (پینوو سه که ده گریته ده سه وه)..... نه ئاوها، ئیدی هه ر چنیک بیت بو خۆی ده روا..... نامه وی لافی نه وه لی بده م که که راماتیکی..... یا کاریکی رۆحانی له کایه دا بوو بیت..... چونکه من با وه ریم به و شتانه نییه!..... به لکوو پرۆسیسیکی میکانیکی بی بیر کردنه وه بوو..... دانیشتبووم و له په سادا، جار له دوای جار، لاسایی ئیمزا جوانه که م ده کرده وه..... بیگومان مه به ستم نه وه نه بوو ده سته که و تیکم هه بیت. که نامه که م هه موو به و شه ره پیشیله یه ره ش کرده وه، توانستیکی ته واوم وه ده ست هینابوو، که ئیمزاکه وه ک خۆی بکه م..... (پینوو سه که توور ده دات)..... ئیدی هه موو نه و شتانه م له بیر چوونه وه. شه وی چاک بوئی نووستم..... کاتی که وه ئاگا هاتم، وام هه ست ده کرد خه ونیکم بینیه، به لام نه مده توانی خه ونه که به یمنه وه بیری

خۆم؛ جاروبار وا پین ده چوو وه کوو ده رگایه ک درزیکه تی که وتبیت و منیش میزی نووسینه که و قه رزنامه که م وه ک خه یالی بیته پیش چاو..... که راست بوومه وه به ره و میزه که بوئی کشام هه ر به ته واوی وه کوو بلتی له پاش راوینچی تیرو ته سه ل بریاری بیگه رانه وه و بی نه ملا و نه ولای نه وه م دابیت له بن پارچه کاغه زی کاریگه ر و چاره نوو سسازدا ئیمزاکه ی بو بکه م. هه رچی بیر هه یه له باره ی نه نجام، له باره ی ترکه وه نه ما بوو..... نه وه ی دوو دلاییه له ئارادا نه بوو..... هه ر ده تگوت نه رکیکی گه وه و گرانه به جی هیناوه..... ئیتر نووسیم!..... (را ده په ریت)..... ده ی نه مه چی بوو؟ بی ریکی راگوزار بوو؟ یا جادوویه ک بوو لیم کرابوو؟ به لام کئی جادووم لی ده کات؟ من خۆم به ته نیا له و ژوو ره دا ده نووستم! توو بلتی ده روونی ناشارستانیم بوو بیت، نه و ده روونه کیتییه کی په یمان و مه یمان هه ر نازانیت، له و ده مه دا که هۆشیاری و ئاگاییم نووستوو، به خۆی و ویستی تاوانکارانه یه وه، بی نه وه ی عه قلی پین بشکیت که بیر له نه نجامی کاروبار بکاته وه، خۆی ده رخشیت؟ ده بلتی ده ی، توو نه و شته چۆن ده بینیت؟

میم (نه م قسانه به زه حمه ت هه لده هینجیت)

قسه ی راستت ده ویت، به م چیرۆکه ی توو به ته واوی دلّم ئاو ناخواته وه. قسه کانت کون و که له به ری زۆریان تیدا بوون، به لام

له وده شه هبى نه وه بېت كه تو ئيستاكه هه موو شتېكت به وردى
 له بېر نه ماوه..... من بو خوّم له مهر بېرى تا وانكارانه يه كدوو
 شتېكم خوښندو ته وه..... نه گهر بېته وه بېرم..... هم م م م.....
 به لام گرنگ نېيه..... تو هه له كهت راست كړدو ته وه..... پرووى
 نه وهت هه يه پې له تا وانه كهت بنېيت. به سه با ئېتر باسى نه مه
 نه كه ين!

نوب: به لى، به لى، به لى، ده بې زېده تر باسى لېوه بكه ين؛ هېنده ي
 باس ده كه ين هه تا له بېتا وانبى خوّم به ته واوى ناگادار ده بم.

مېم: بو هېشتا ناگادار نېيت؟

نوب: نه خېر، ناگادار نېم.

مېم: به لى، چاوت لىيه، تا نه مه يه نيگه رانم ده كات! تا نه مه يه
 نيگه رانم ده كات!..... تو باوهر ناكه يت، كه هه موو مرؤڅيكت
 فه رمانى به دبه ختېي به سه ردا دراوه. نه ي ههر هه موومان به
 مندالى دزيمان نه كړدوو و درؤمان نه كړدوو؟ به لى، بېگومان.
 نه و جا خه لكى وا هه ن، به هه موو ژيانيان ههر به مندالى
 ده ميئننه وه و ناتوانن تاره زووى نارپه واى خوږيان دا بن بكن و
 به رپوه ي ببه ن. ههر ته نيا هه ليك هه لكه وېت، ئېتر
 تا وانكاره كه ناماده يه!..... به لام من تېناگه م، چونه كه تو خوّت
 به بېتاوان نازانيت! نه گهر وا دا بنرېت منال كړدارى به ده ست
 خوى نېيه و لېبى به رپرسيار نېيه، ده بوو تا وانكارېش ههر وا

حېسابى بو بكرېت.

سه يره..... به لى، فهرق ناكات، له وانه يه پاشان لېي په شيمان
 بېمه وه.....

(وچانېك)

من زه لامېكم كوشتو وه، به لى، من، ويژدانېشم هه رگيز تازارى
 نه داوم!

نوب: (قسه كه يه كجار زور سه رنجى راده كېشېت)

تو؟.....

مېم: به لى، به لى من!..... رهنگه نه ته وېت ته ووقه له گه ل

پياو كوژيكتا بكه يت؟!

نوب: (به دلخوشيه وه):

تا اه، نه و قسانه چين!

مېم: تا، تاخر سزا نه دراوم!

نوب: (به شپوه يه كى دؤستانه و به وره ي به رزه وه)

نه و چاكترا!..... ده ي چون خوّت پرگار كړد؟

مېم: نه مو دده عى هه بوو، نه گومانېك له تارا دا هه بوو، نه

شايه تېش. به راستى شته كه تا وها بوو..... دؤستېكم بو

جه ژنى كرېسمه س بانگى كړد بووم بچين له و ده شتى ئوپسالا يه

پا و بكه ين. كا براهه كى پېرى هه ژارى تاره قخورى بو نارد بووم،

له سه ر ته ختى گاليسكه كه خه و ده بېر ده وه، له باتېي نه وه ي له

دهروازهوه بچیتته ژوورهوه، به گالیسکه کهوه دهیکیشا به ستوونی ئه مبهه و ئهوبههری دهروازه دا، له ریتگادا دهچه قییه ناو چال و چۆل. من نامهوی ئۆبالی ژبانی کهس بگرمه ئهستۆ، بهلام له گهرمه هی هه لچوون و که محه وسه له ییدا شه پازله یه کم پیا کیشا، تا وه ئاگای بینم، کهچی بهوه شکایه وه، کابرا ئیتر جاریکی تر وه ئاگا نه هات، به لکه ده موده ست مردبوو!

نوون (به فیلبازییه وه):

دهی، دهی، خویشت نه دایه دهسته وه؟

مییم: نا، له بهر ئه م هۆبانه ی ئیستا باسیان ده که م. کابرا که سوکاری هیچ نه بوو، که ژبانی بو ئه وان پیتوست بیت، به هاری ژبانی به سه ره چوو بوو، ده کرا جیگاکه ی هه ره ده موده ست به یه کیک پر بکریته وه که زیاتر پیتوستی پی بیت؛ له لایه کی دیکه شه وه من بو به ختیاربی دایکوبا و کم پیتوست بووم، ههروه ها بو خویشم و بگره بو عیلم و زانستیش پیتوست بووم. به هوی ئه نجامی شته که وه من ئیتر ئاره زوی شه پازله دابه شینه وه م نه مابوو، هه ره بو ئه وهی که داد و عه داله تی پرووتیشم به جی هینابیت، چه زم نه ده کرد ژبانی دایکوبا م و هیی خویشم تیک بده م.

نوون: ئاوها، ئا به م شیه یه تو نرخی مرۆف هه لده سه نگینیت؟

مییم: له هه لومه رجی ئاوها دا، به لئی!

نوون: به لام ئه ی ههستی گونا هباری، ئه ی ویزدان؟

مییم: من هیچ ههستم به گونا هباری نه ده کرد، چونکه من تاوانیکم نه کرد بوو. به مندالی هه م شه پازله م لی درابوو، هه م خویشم شه پازله م له خه لکی دابوو، به لام ته نیا چونکه ناشاره زا بووم، نه مده زانی شتی ئاوها چۆن کار ده کاته سه ره خه لکی به ته مه ن، ئه مه ش بوو به هوی ئه وهی که ئه نجامه که به مردن بشکیتته وه.

نوون: به لئی، به لام بو کوشتنی له ده ست ده رچوون، سزاکه ی تا دوو ساله ریک ئه وه نده ی سزای ئیمزایه کی ساخته.

مییم: ئه و جا باوه ر به ره موو، من بیرم له وه ش کردۆته وه! زۆر شه و خه ونم ده بینی که له زیندانام! ئااااا! ئه ری به راست وه ک ده لئین، هینده زه حمه ته پیاو له زیندانا بیت؟

نوون: به لئی، زه حمه ته جار ی له پيشا ره نگوروت ناشیرین ده شیوتین و سه رت پاک ده تاشن، به جو ری که ئه گه ره پيشتریش له تاوانکار نه چووبیت، ئیتر ئیستا له تاوانکار بچیت. که ته ماشای ئاوی نه یه کیش ده که ییت، باوه ره ده هینیت که چه ته و جه رده ییت!

مییم: وا دیاره ئه وه ده مامکه، دایده رپین! کاریکی هینده ش خراپ نییه!

نوون: راده بویریت! ئه و جا خو راکه که ت که م ده که نه وه، بو ئه وه ی هه موو رۆژیک و هه موو سه عاتی که هه ست به جیا وازییه کی

ناشکرا له نیوان ژیان و مردندا بکهیت! هه موو ئاکاریکی ژیان له کار دهخریت، ههست به خۆت دهکهیت چۆن دهچینه ئاو و کرژ دهبیتهوه. ئەو گیانهت که دهبی لیره تیمار بکریت، بهوه چاک دهکریتتهوه که برسیت بکهن و ههزار سال بۆتی دهگه پیننهوه دواوه؛ ته نیا نووسراوگه لی ده توانیت بخوینیتتهوه، که بۆ درندهکانی سهردهمی کۆچی گهلانی جهرمه نی نووسراون، ته نیا دهنگویاسی شتانییک ده بیستیت، که هه رگیز به ئاسمانیشدا تینا پهرن؛ بهلام ئەوهی لهم سه رزه و بییه روو ده دات، ئەوه ده بیته نهییتیک. له ده و روبه رت هه لده که نریت، له چینی خۆت ده هیتریتته خواره وه، ده که ویتته ژیر ئەوانه وه که له ژیر تووهن. دیه نی و ده بینیت و بزانییت له سه رده می برۆنزا ده ژبییت، و ههست ده کهیت وه ک بلتی چوویتته ته پیستی ئازهلوه، له ناو ئەشکه وتدا ده ژبییت و له ئاخوړدا خواردن ده خۆت. ئاخ!

مییم: به لی، بهلام ئەمه عه قلیکی تیدایه، چونکه ئەوهی و هه ل سوکه وت بکات، وه ک ئەوهی له سه رده می برۆنزا ده ژی، دیاره ده بی له بهرگی میژوویی خویشیدا بژی.

نوون (زۆر به توور ده بییه):

تۆقه شمه ری ده کهیت! تۆ که ده لی مرۆقی سه رده می به ردیت و پهیدا بوویتته ته وه! که چی له سه رده می زێردا ده ژبییت.

مییم (به توندوتیژی و به وردبوونه وه وه)

ئەو وشه یه ی دوا یی مه به ستت چی بوو؛ سه رده می زێر؟

نوون (به فیله وه):

هیچ!

مییم: درۆ ده کهیت، چونکه تۆ ئەوه ندە ترسنۆکییت ناویریت ئەوه ی له دلئدایه بیه ییتته سه ر زمان!

نوون: من ترسنۆکم؟ تۆ و ده زانییت من ترسنۆکم؟ من ترسنۆک نه بووم، که ویراومه و له م ناوه پهیدا بووم، که مه گه ر هه ر خۆم بزانه چه ندە ئازار تیدا چیشته وه..... به لام ده زانییت پیاو که له ژووره وه یه، پتر به چی ئازاری ده گاتی؟..... پیاو ئەو داخه ی له دلئدایه که خه لکه که ی دیکه ش له ژووره وه نین!

مییم: خه لکی دیکه کامانه ن؟

نوون: ئەوانه ی سزا نه دراون!

مییم: ئەمه یه ده لئین بووکی به توومه و خه سوو گویت لی بیت. مه به ستت منه؟

نوون: ئا!

مییم: من هیچ تاوانییکم نه کردوه!

نوون: ئاهااا، نه تکر دووه؟

مییم: نا، رووداو تاوان نییه!

نوون: جوانه، که واته ئەگه ر یه کی بکوژیت، ئەمه رووداوه؟

مییم: من که سم نه کوشتووہ!

نوں: ناوہاااا، کہواته ئووہ کوشتن نییہ، ئه گەر له زهلامی بدہیت و گیانی دەرچیت؟

مییم: نا، هه موو کاتی وا نییہ! کوشتن هه یه، کوشتنی له دەست دەرچوون هه یه، دەستوہ شانندی که ئه نجامه که ی مردن بیت، که هه ندی ورده به شی، به مه به ست و بی مه به سته. به هه رحال..... من ئیستاکه به راستی لیت ده ترسیم..... چونکه تو سەر به خه ترترین به شه کانی مرۆقیت..... بيميشکه کان!

نوں: ئاهااا، تو پیت وایه من که ڕم! گویت لی بی! ده ته وی به لگه یه کت بدهمی که من زۆر ژیرم؟

مییم: ده ی با گویمان لی بیت!

نوں: پتی لی دهنی که من ژیرانه، واته به مه نتيق و به لوگیک، گوتوبیژ ده کم، که ناوا ده لیم؟

تو تووشی رووداویک بوویت، که له وانه بوو ببیته هوی ئووہی دوو سال به ند بکرتیت. هه ر به ته و او بییش له و سزا ئاو روو به ره پزگارت بووه. ئیستا ئا لی ره دا پیاوی دانیشتووہ..... که بوو به قوربانیی رووداویک..... بیریکی راگوزاری نا ئاگایانه..... و دوو سالی ره به ق سزای زیندانی چیشته. ئه م پیاوه مه گه ر ته نیا به هوی به لگه ی گه وره گه وره ی زانستانه وه بتوانیت ئه و په له یه بسرپتته وه، که به بی ویستی خوی پیوه ی لکاوه.....

به لام بو ئووہی ئه م به لگانه ی ده ست بکه ویت ده بیت پاره ی هه بیت..... پاره یه کی زۆر..... ده بی هه ر زوویش، ده مو ده ست ئه و پاره یه ی چنگ بکه ویت!

پیت وا نییہ کابرای دیکه..... ئه وی سزانه دراو، دوو تای ته رازووی پیوه ندیی مرۆقایه تیی ده هینایه به رانه ر یه ک، ئه گه ر به وه حوکم بدرایه که خوینبایییه کی باش بدات؟ تو وای نابینیت؟

مییم (له سه رخۆ):

به لئی ئی ئی!

نوں: ئی، که واته ئیمه له یه کدی ده گه یین!..... هم م م م!

(وچانیک)

به لای تووه چهند ئه قلگیره؟

مییم: ئه قلگیر! قانون ده لی که خوینبایی ده بی به لای که مه وه په نجا کرۆن بیت. به لام که کابرای مردوو خزم و که سوکاری هه یچ نییہ، هه ر با سوخواسیتک له م باره یه وه بکرتیت ببایه خه.

نوں: ئاهاا، تو ناته وی تی بگه یته! که واته من ئاشکراتر قسه ده که م: تو ده بی خوینبایییه که بده ی به من.

مییم: من قسه ی وام هه رگیز نه بیستووہ، پیاو کوژ خوینبایی بدا به ساخته کار..... بیجگه له وه ش له م مه سه له یه دا که س مودده عی نییہ!

نوون: كهس؟..... چۆن..... ئەى من چىم!

مىم: تازە خەرىكە شتەكە پروون بىيىتەوه!..... داواى چەند دەكەيت تا تۆش بىيىتە هاوتاوانى ئەم كوشتنە؟

نوون: شەشەزار كرۆن!

مىم: زۆر زۆره!..... جا لە كوئى بىنم؟

نوون (پەنجە بۆ سنووقەكە رادەكيشىت)

مىم: نامەوئ! نامەوئ بىمە دز.

نوون: خۆتەمان لى مەگۆره. دەتەوئ بىبەيتە مەيشكەمەوه كه گوايه ورگى سنووقەكەت هەلنەدرىوه؟

مىم (وهكوو له گەل خۆيدا قسه بكات):

چاوت لى بىت! لهوانە بوو من بە تەواوى بكەوتمايه تە ناو هەلەوه! بەلام كارى خەلكى نەرم ئاوايه! پىساو خەلكى تەبىعەتەرمى خۆش دەوئ و هەر سووك و هاسان وا دەزانئت خەلكيش ئەمى خۆش دەوئت: هەر لەبەر ئەوهشە هەميشە ورياي ئەو كهسانە بوومه كه خۆشم ويستوون!..... ئاهااااا، كهواتە تۆ لەو پرواىه دايت من پيشتر لەو سنووقەم دەرهيئاوه!

نوون: بەلئ، بىگومان!

مىم: ئىستاش شەشەزار كرۆن وەرنگرەيت، خەبەرم لى دەدەيت و دەمدەيتە دەستەوه؟

نوون: برىارى يەكجارەكى! رزگار بوونت بۆ نىبە، ئەوهندەش ناھيئى

هەولئ رزگار بوون بدەيت!

مىم: تۆ پىت وايە من دەمەوئت دزىك كورى باوكم بىت، دزىك باوكى مندالەكانم بىت و دزىك هاوكار و هاودەمى دۆستەكانم

بىت! خوا نەكات، هەرگىز شتى وا پروو بدات!..... ئىستاكە

دەچم بۆ لاي كەلانتەر و خۆم دەدەمە دەستەوه!

نوون (رادەپەرئت و شەكەكانى خپ دەكاتەوه):

يەك تۆز چاوهرئ بكە!

مىم: چاوهرئى چى بكەم؟

نوون (قسهى پچرپچر دەكات)

وتم هەر..... ئەگەر من ئىدى پىويست نىم..... پىويست ناكات من لىرە بىم و..... رەنگە بتوانم برۆم!

مىم: نەخىر نارۆى!..... دەى لە جىتگاكەى خۆتدا، لاي مەيزەكەوه

دانىشەوه، لە كوئى دانىشتبويست هەر لەوئ، دەبئ جارى پيشەكى هەندئ قسان بكەين.

نوون (دادەنىشىت، رۆبئكى رەش لەبەردەكات):

چى، ئىستاكە چى پروو دەدات!

مىم (تەماشايەكى ئاوينەكەى پشت مىستەر نوون دەكات):

ئىستا بۆم روون بووهوه! ئاااااا.....

نوون (بە نىگەرانيبەوه):

تەماشاي چى دەكەيت، هيچى سەير و سەمەرە هەيه؟

مییم: له ئاوینه که دا ده بیینم، که تۆ دزیت..... دزیکى ساکار و ئاسایی!..... تۆزى له مه و پيش که له توتى کراسه سپییه که دا دانیشتبوو، ته نیا سه رنجی ئه و هم دا که شتییک له ره فه ی کتیبه کا ئا ناریکه، به لام نه مده زانی چیه، چونکه ده بوو قسه ت له گه ل بکه م و چاودیریت بکه م. ئیستا که لیم بووی به دوژمن، چاوم تیژتر بوو، له وه تی رۆبه ره شه که شت له بهر کردوو، که ره نگه که ی له گه ل رهنگی سووری کتیبه که دا ناگونجیت، که پیشتر به هۆی قایش و قورووشه سووره که وه نه ده بینم که له باره ی چیرۆکی ساخته کارییه که ی خۆته وه شت خۆپندوو ته وه له و تیزه ی (بیرنه ایم) دا له مه ر بیری راگوزار و کتیبه که ت سه ره و خوار خستۆته وه جیگه که ی خۆی. واته تۆ ئه و چیرۆکه شت دزیوه!

له بهر ئه وه وای داده نیتیم که من مافی ئه و هم هه یه بگه مه ئه و ئه نجامه ی که تۆ تاوانه که تت له بهر پیتوبستی یا له بهر چیژوه رگرتن کردوو!

نوون: له بهر پیتوبستی! ئه گه ر تیبگه یشتیایه.....

مییم: ئه گه ر تیبگه یشتیایه له چ ته نگانه یه که دا ژباوم و..... ده ژیم! به لام ئه مه جیگه ی ئه و باسه نییه..... له وه ش بترازی، ئه وه ئاشکرایه..... که تۆ له ژووره وه بوویته، به لام ئه وه له ئه مه ریکا بوو، چونکه ئه وه ی تۆ گه یرا ته وه باسی ژبانی به ندیخانه ی

ئه مه ریکا بوو؛ ههروه ها شتیکی دیکه ش تا راده یه ک ئاشکرایه؛ تۆ له بهر سزا که ی ئیره ت به ند نه کراویت.

نوون: چۆن ده توانیت وا بلتیت؟

مییم: راوهسته هه تا ئاغای که لانتهر دیت، ئه وده م تپده گه ی!

نوون (هه لده ستیته سه ر پچ)

مییم: چاوت لیتییه! که یه کجار ناوی که لانتهرم هینا له گه ل باسی هه و ره ته ره شقه که دا، ئه و جاره ش ویستت بو ی ده رچیت! ئه گه ر زه لامیک له به ندیخانه یه که دا به ند کرابیت، قه ت نایه وی هه موو رۆژی بچیتته لای هه و رازی پشت ئاشه که و ته ماشای به ندیخانه که بکات، یا له پشت شووشه ی په نجه ره وه راوه ستیت.....

با کورت و کرمانجی بیلیم: تۆ هه م سزا دراویت و هه م سزاش نه دراویت! هه ر له بهر ئه وه ش بوو ئه وه نده زه حمه ت بوو پیاو له تۆ بگات!

(وچانییک)

نوون (به ته وای وپ بووه):

ئیتستا ده توانم برۆم؟

مییم: ئیتستا ده توانیت برۆیت!

نوون (شمه که کانی خپ ده کاته وه):

رکت لیمه؟

مییم: نا!..... هیشتاش وا دهزانیته بهزه مییم پیتا دیته وه!

نوون: (به رکه وه):

بهزه یی؟ بوچی تو خۆت له من به چاکتر دهزانی؟

مییم: بیگومان وا دهزانم، چونکه من له تو چاکترم! من له تو عاقلترم و بو مافی گشتییی خاوه نایه تییش له تو به سوودترم.

نوون: ئه دی، تو بهش به حالی خۆت ژیریت، به لام ئه وهندهی من ژیر نییت! من خۆم له ناو شه تره نجدام، به لام تو له یارییه که ی دیکه دا له وهیه کش و مات بیت..... به هه حال.

مییم: (میستهر نوون راده گریته):

هه مدیس تیکی بدهینه وه؟..... ئیستا ده ته ویت نایاوی چی بکه یته؟

نوون: ئه وه نه یینی خۆمه.

مییم: ده کری ته ماشایه کت بکه م؟..... تو بیر له وه ده که یته وه نامه یه کی بیتا و بو ژنه که م بنووسیت و باسی نه یینی منی تیدا بکه یته.

نوون: به لئ وایه، ناشتوانیت نه هیلتیت! به ندکردنه، ناویتری به ند بکه یته، که واته ده بی بهیلتی برۆم، ئی خو هه ر که رۆشتیشم ده توانم هه رچی به کم بویت بیکه م!

مییم: ناخ، شه یسانی مه لعوون! جه رگت نه نگا وتم..... ده ته وی به زۆر بکه یته پیاوکوژ؟

نوون: تو ناتوانی بیته پیاوکوژ..... قورت به سه ر!

مییم: چاوت لییه، خه لک وه کوو یه ک نین! تو له چاوی خۆته وه شته که ده بینیت، که من ناتوانم وه کوو تو خراپه بکه م! له بهر ئه وه یه تو بالاده ستیت. به لام بیهینه پیش چاوی خۆتدا، ئه گه ر ناچارت بکردما یه چیم به کابرای گالیسکه ران کرد، به تو شم بکر دایه!

(دهستی بهرز ده کاته وه وه ک بلئی بیه وی شه پازله بوه شینیت.)

نوون: (زهق زهق ده روانیته ناوچاوانی میستهر مییم):

تو ناتوانیت! ئه وه ی نه توانیت به شی رزگار بوونی خۆی له سنووقه که ده ره یینیت، ناتوانی ده ستیش بوه شینیت!

مییم: که واته تو له باوه رده نا نییت، که له سندووقه که م ده ره یینا وه؟

نوون: تو زۆر ترسنۆک بوویت! هه ر وه ک زۆریش ترسنۆک بوویت و نه تتوانی به ژنه که ت بلئی، که شووی به پیاوکوژتیک کردو وه.

مییم: تو جو ره مرۆقیکی دیکه یته، له بابه تی من نییت.....

به هیتریت یا بیه یتریت..... ئه وه یان نازانم..... تا وانکار تریت یا نه..... کارم به وه شیان نییه! به لام ئه وه ی که تو بی می شکت تریت، ئه وه یان قسه ی له سه ر نییه، چونکه تو که ر بووی که ئیمزای یه کیکی دیکه ت کرد له باتیی ئه وه ی بچیت ده رۆزه و سوال بکه یته، وه ک من که ناچار بووم بیکه م! تو که ر

بوويت چوويت له کتیبه کهی منت دزی..... نه تده توانی
تیبگهیت، که من کتیبه کانی خۆمم خویندوونه ته وه؟..... تو
که ر بووی، که وات ده زانی له من فیلبازتريت و ده توانیت
کلاو بکه یته سهرم و بکه یته دز؛ تو که ر بووی وات ده زانی
هاوتایی و یه کسانی به وه په یدا ده بیت که ئەم دنیا یه له باتیی
یه ک دز، دوو دزی لئ زیاد بییت، که ریتی هره گه وره یشت
ئه وه بوو، که پییت وا بوو، من چووم و به ختیاریی ژیانی خۆمم
هر وا روناوه، بی ئه وه ی به ردی بناخه کهیم سفت و قایم
دانا بییت! برۆ هر نامه ی بی ناو بوژنه کهم بنووسه و بلئ
شوه که ت پیاو کوژه..... ئەو هیشتا ده زگیرانم بوو ئه وه ی
ده زانی!

ئیسنا ئیدی ملت ده شکینی؟

نوون: ده توانم پرۆم؟

هیم: ئیسنا ده بی برۆی! ده ی زوو!..... شمه که کانت پاشان دین! بو
ده ره وه!

کتبە جاپداوه کانی دهزگا

- ۱۹- فریدریک نیتشه
- ۲۰- چەند بابەتییکی ریزمان و زمان
- ۲۱- ژیانەوهو شوینی لە روژنامەنووسی کوردیدا
- ۲۲- ئینسکلۆپیدیای ئابووری
- ۲۳- دیموکراسی چییه؟
- ۲۴- ئەو پلنگانەی لە تەک مندا غاریانداوه
- ۲۵- کوردستان و کیشەیی سنووری عوسمانی - فارسی
- ۲۶- لور و لورستان
- ۲۷- منالییم ئاسکیک بوو بەسەر پەلکە زێرینەکاندا بازبازینی دەکرد
- ۲۸- شوێنشی دەرسیم
- ۲۹- ماکیاقیلی
- ۳۰- الشدادیون فی بیلا داران

- ۱- جوگرافیای کوردستان
- ۲- نەژادی کورد
- ۳- بابه سیاسییهکان له ئیران
- ۴- کرۆنۆلۆژیای مهسهلهی مووسل
- ۵- اربیل ۸۸ ههولێر ۹۹
- ۶- جمعیه خویبون
- ۷- اماره بابان
- ۸- اماره بوتان
- ۹- اماره بادینان
- ۱۰- جیهانگیری
- ۱۱- حقوق الانسان والمجتمع المدني بين النظرية والتطبيق
- ۱۲- الفدرالية وامكانية تطبيقها في العراق
- ۱۳- تهقریرستان
- ۱۴- شوێنشی شیخ عوبهیدولای نههری له بهلگهنامهی قاجاریدا
- ۱۵- کوردستان - فی القرن الثامن الهجري
- ۱۶- فهرمهنگی لیک حالی بوون
- ۱۷- فهرمانره وایانی قوچ زێرین - له سووتان سلیمانی قانونییهوه تا ئەتاتورک
- ۱۸- ئەودیوی مەرگ